THE TORAH SCROLL

at

The Assemblies of God Theological Seminary

Evangel University

THE TORAH SCROLL

at

The Assemblies of God Theological Seminary
Evangel University

NUMBERS

The scroll and these photos were made available by the generosity
of Ken and Barb Larson of God's Ancient Library.

Photos taken by Kirk Shultz

Edited by William P. Griffin, Ph.D.

Panel identifications by William P. Griffin, Ph.D.

ואף את בריתי יצחק ואף את בריתי אברהם
אזכר והארץ אזכר ׃ והארץ תעזב מהם ותרץ
את שבתתיה בהשמה מהם והם ירצו את עונם
עונם יען ויען במשפטי מאסו ואת חקתי
געלה נפשם ואף גם זאת בהיותם בארץ
איביהם לא מאסתים ולא געלתים לכלתם
להפר בריתי אתם כי אני יהוה אלהיהם ׃
וזכרתי להם ברית ראשנים אשר הוצאתי
אתם מארץ מצרים לעיני הגוים להיות להם
לאלהים אני יהוה אלה החקים ו ׃ המשפטים
והתורת אשר נתן יהוה בינו ובין בני ישראל
בהר סיני ביד משה ׃
וידבר יהוה אל משה לאמר דבר אל בני
ישראל ואמרת אלהם איש כי יפלא נדר
בערכך נפשת ליהוה והיה ערכך הזכר
מבן עשרים שנה ועד בן ששים שנה והיה
ערכך חמשים שקל כסף בשקל הקדש
ואם נקבה הוא והיה ערכך שלשים שקל
ואם מבן חמש שנים ועד בן עשרים שנה
והיה ערכך הזכר עשרים שקלים ולנקבה
עשרת שקלים ואם מבן חדש ועד בן
חמש שנים והיה ערכך הזכר חמשה שקלים
כסף ולנקבה ערכך שלשת שקלים כסף
ואם מבן ששים שנה ומעלה אם זכר והיה
ערכך חמשה עשר שקל ולנקבה עשרה
שקלים ואם מך הוא מערכך והעמידו לפני
הכהן והעריך אתו הכהן על פי אשר תשיג
יד הנדר יעריכנו הכהן ׃ ואם
בהמה אשר יקריבו ממנה קרבן ליהוה כל
אשר יתן ממנו ליהוה יהיה קדש ׃
יחליפנו ולא ימיר אתו טוב ברע או רע בטוב
ואם המר ימיר בהמה בבהמה והיה הוא
ותמורתו יהיה קדש ואם כל בהמה טמאה
אשר לא יקריבו ממנה קרבן ליהוה והעמיד
את הבהמה לפני הכהן ׃ והעריך הכהן
אתה בין טוב ובין רע כערכך הכהן כן יהיה
ואם גאל יגאלנה ויסף חמישיתו על ערכך
ואיש כי יקדש את ביתו קדש ליהוה והעריכו
הכהן בין טוב ובין רע כאשר יעריך אתו
הכהן כן יקום ואם המקדיש יגאל את ביתו
ויסף חמשית כסף ערכך עליו והיה ׃
לו ואם משדה אחזתו יקדיש איש ליהוה

ודבר יהוה אל משה במדבר סיני באהל מועד
באחד לחדש השני בשנה השנית לצאתם
מארץ מצרים לאמר שאו את ראש כל עדת
בני ישראל למשפחתם לבית אבתם במספר
שמות כל זכר לגלגלתם מבן עשרים שנה

ומעלה כל יצא צבא בישראל תפקדו אתם
לצבאתם אתה ואהרן ואתכם יהיו איש איש
למטה איש ראש לבית אבתיו הוא ואלה
שמות האנשים אשר יעמדו אתכם לראובן
אליצור בן שדיאור לשמעון שלמיאל בן
צורישדי ליהודה נחשון בן עמינדב ׃
נתנאל בן צוער לזבולן אליאב בן חלן לבני
יוסף לאפרים אלישמע בן עמיהוד למנשה
גמליאל בן פדהצור לבנימן אבידן בן גדעני
לדן אחיעזר בן עמישדי לאשר פגעיאל בן
עכרן נפתלי אחירע בן עינן אלה קריאי העדה נשיאי משוטת אבותם
ראשי אלפי ישראל הם ויקח משה ואהרן
את האנשים האלה אשר נקבו בשמות ואת
כל העדה הקהילו באחד לחדש השני
ויתילדו על משפחתם לבית אבתם במספר
שמות מבן עשרים שנה ומעלה לגלגלתם
כאשר צוה יהוה את משה ויפקדם במדבר
סיני ׃ ויהיו בני ראובן בכר ישראל
תולדתם למשפחתם לבית אבתם במספר שמות
לגלגלתם כל זכר מבן עשרים שנה ומעלה כל
יצא צבא פקדיהם למטה ראובן שלשה
וארבעים אלף וחמש מאות
לבני שמעון תולדתם למשפחתם לבית
אבתם פקדיו במספר שמות לגלגלתם כל
זכר מבן עשרים שנה ומעלה כל יצא צבא
פקדיהם למטה שמעון שלמיאל בן
צורישדי ׃ ליהודה נחשון בן עמינדב ׃
נתנאל בן צוער לזבולן אליאב בן חלן לבני
יוסף לאפרים אלישמע בן עמיהוד למנשה
גמליאל בן פדהצור לבנימן אבידן בן גדעני
לדן אחיעזר בן עמישדי לאשר פגעיאל בן
עכרן נפתלי אחירע בן עינן אלה קריאי העדה נשיאי משוטת אבותם
ראשי אלפי ישראל הם ויקח משה ואהרן
את האנשים האלה אשר נקבו בשמות ואת
כל העדה הקהילו באחד לחדש השני
ויתילדו על משפחתם לבית אבתם במספר
שמות מבן עשרים שנה ומעלה לגלגלתם
כאשר צוה יהוה את משה ויפקדם במדבר
סיני ׃ ויהיו בני ראובן בכר ישראל
תולדתם למשפחתם לבית אבתם במספר שמות
לגלגלתם כל זכר מבן עשרים שנה ומעלה כל
יצא צבא פקדיהם למטה ראובן שלשה
וארבעים אלף וחמש מאות
לבני שמעון תולדתם למשפחתם לבית
אבתם פקדיו במספר שמות לגלגלתם כל
זכר מבן עשרים שנה ומעלה כל יצא צבא
פקדיהם למטה שמעון תשעה וחמשים אלף
ושלש מאות
לבני גד תולדתם למשפחתם לבית אבתם
במספר שמות מבן עשרים שנה ומעלה כל
יצא צבא פקדיהם למטה גד חמשה וארבעים
אלף ושש מאות וחמשים
לבני יהודה תולדתם למשפחתם לבית אבתם
במספר שמות מבן עשרים שנה ומעלה כל
יצא צבא פקדיהם למטה יהודה ארבעה
ושבעים אלף ושש מאות
לבני יששכר תולדתם למשפחתם לבית אבתם
במספר שמות מבן עשרים שנה ומעלה כל
יצא צבא פקדיהם למטה יהודה ארבעה
וחמשים אלף וארבע מאות
לבני זבולן תולדתם למשפחתם לבית
אבתם במספר שמות מבן עשרים שנה

ומעלה כל יצא צבא פקדיהם למטה
זבולן שבעה וחמשים אלף וארבע
מאות
לבני יוסף לבני אפרים תולדתם למשפחתם
לבית אבתם במספר שמות מבן עשרים שנה
ומעלה כל יצא צבא פקדיהם למטה אפרים
ארבעים אלף וחמש מאות
לבני מנשה תולדתם למשפחתם לבית אבתם
במספר שמות מבן עשרים שנה ומעלה כל
יצא צבא פקדיהם למטה מנשה שנים
ושלשים אלף וחמש מאות
לבני בנימן תולדתם למשפחתם לבית אבתם
במספר שמות מבן עשרים שנה ומעלה כל
יצא צבא פקדיהם למטה בנימן חמשה
ושלשים אלף וארבע מאות
לבני דן תולדתם למשפחתם לבית אבתם
במספר שמות מבן עשרים שנה ומעלה כל
יצא צבא פקדיהם למטה דן שנים וששים
אלף ושבע מאות
לבני אשר תולדתם למשפחתם לבית אבתם
במספר שמות מבן עשרים שנה ומעלה כל
יצא צבא פקדיהם למשה אשר ואחד ארבעים
אלף וחמש מאות
לבני נפתלי תולדתם למשפחתם לבית אבתם
במספר שמות מבן עשרים שנה ומעלה כל
יצא צבא פקדיהם למטה נפתלי שלשה
וחמשים אלף וארבע מאות
אלה הפקדים אשר פקד משה ואהרן ונשיאי
ישראל שנים עשר איש איש אחד לבית
אבתיו היו ויהיו כל פקודי בני ישראל לבית
אבתם מבן עשרים שנה ומעלה כל יצא
צבא בישראל ויהיו כל הפקדים ׃ ששה
מאות אלף ושלשת אלפים וחמש מאות
וחמשים ׃ והלוים למטה אבתם לא התפקדו
בתוכם
וידבר יהוה אל משה לאמר אך את מטה לוי
לא תפקד ואת ראשם לא תשא בתוך בני
ישראל ואתה הפקד את הלוים על משכן
העדת ועל כל כליו ועל כל אשר לו המה
ישאו את המשכן ואת כל כליו והם ישרתהו
וסביב למשכן יחנו ובנסע המשכן יוריד
אתו הלוים ובחנת המשכן יקימו אתו הנוגש

והזר הקרב יומת וחנו בני ישראל איש על
מחנהו ואיש על דגלו לצבאתם והלוים יחנו
סביב למשכן העדת ולא יהיה קצף על עדת
בני ישראל ושמרו הלוים את משמרת משכן
העדות ויעשו בני ישראל ככל אשר צוה יהוה
את משה כן עשו
וידבר יהוה אל משה ואל אהרן לאמר איש
על דגלו באתת לבית אבתם יחנו בני ישראל
מנגד סביב לאהל מועד יחנו והחנים קדמה
מזרחה דגל מחנה יהודה לצבאתם ונשיא
לבני יהודה נחשון בן עמינדב וצבאו
ופקדיהם ארבעה ושבעים אלף ושש מאות
והחנים עליו משה יששכר ונשיא לבני יששכר
נתנאל בן צוער וצבאו ופקדיו אר בעה
וחמשים אלף וארבע מאות משה זבולן
ונשיא לבני זבולן אליאב בן חלן וצבאו
ופקדיו שבעה וחמשים אלף וארבע מאות
כל הפקדים למחנה יהודה מאת אלף
ושמנים אלף וששת אלפים וארבע מאות
לצבאתם ראשנה יסעו דגל
מחנה ראובן תימנה לצבאתם ונשיא לבני
אובן אליצור בן שדיאור וצבאו ופקדיו
ששה וארבעים אלף וחמש מאות וחמשים
עליו משה שמעון ונשיא לבני שמעון שלמיאל
בן צורישדי וצבאו ופקדיהם תשעה וחמשים
אלף ושלש מאות ומשה גד ונשיא לבני גד
אליסף בן רעואל וצבאו ופקדיהם חמשה
וארבעים אלף ושש מאות וחמשים כל
הפקדים למחנה ראובן מאת אלף ואחד
וחמשים אלף וארבע מאות וחמשים לצבאתם
ושנים יסעו ונסע אהל מועד
מחנה הלוים בתוך המחנת כאשר יחנו כן יסעו
איש על ידו לדגליהם דגל
מחנה אפרים לצבאתם ימה ונשיא לבני
אפרים אלישמע בן עמיהוד וצבאו ופקדיהם
ארבעים אלף וחמש מאות ועליו משה מנשה
ונשיא לבני מנשה גמליאל בן פדהצור
וצבאו ופקדיהם שנים ושלשים אלף ומאתים
ומשה בנימן ונשיא לבני בנימן אבידן בן
גדעני וצבאו ופקדיהם חמשה ושלשים אלף
וארבע מאות כל הפקדים למחנה אפרים
מאת אלף ושמנת אלפים ומאה לצבאתם

ושלשים יסעו דגל מחנת דן
צפנה לצבאתם ונשיא לבני דן אחיעזר בן
עמישדי וצבאו ופקדיהם שנים וששים אלף
ושבע מאות והחנים עליו משה אשר
ונשיא לבני אשר פגעיאל בן עכרן וצבאו
ופקדיהם אחד וארבעים אלף וחמש מאות
ומשה נפתלי ונשיא לבני נפתלי אחירע בן
עינן וצבאו ופקדיהם שלשה וחמשים אלף
וארבע מאות כל הפקדים למחנה דן מאת
אלף ושבעה וחמשים אלף ושש מאות
לאחרנה יסעו לדגליהם
אלה פקודי בני ישראל לבית אבתם כל פקודי
המחנת לצבאתם שש מאות אלף ושלשת
אלפים וחמש מאות וחמשים והלוים לא
התפקדו בתוך בני ישראל כאשר צוה יהוה
את משה ויעשו בני ישראל ככל אשר צוה
יהוה את משה כן חנו לדגליהם וכן נסעו איש
למשפחתיו על בית אבתיו
ואלה תולדת אהרן ומשה ביום דבר יהוה
את משה בהר סיני ואלה שמות בני אהרן
הבכר נדב ואביהוא אלעזר ואיתמר
שמות בני אהרן הכהנים המשחים אשר
מלא ידם לכהן וימת נדב ואביהוא לפני
יהוה בהקרבם אש זרה לפני יהוה במדבר
סיני ובנים לא היו להם ויכהן אלעזר ואיתמר
על פני אהרן אביהם
וידבר יהוה אל משה לאמר הקרב את מטה
לוי והעמדת אתו לפני אהרן הכהן ושרתו
אתו ושמרו את משמרתו ואת משמרת
כל העדה לפני אהל מועד לעבד את עבדת
המשכן ושמרו את כל כלי אהל מועד ואת
משמרת בני ישראל לעבד את עבדת המשכן
ונתתה את הלוים לאהרן ולבניו נתנם
נתונם המה לו מאת בני ישראל ואת אהרן
ואת בניו תפקד ושמרו את כהנתם והזר
הקרב יומת
וידבר יהוה אל משה לאמר ואני הנה לקחתי
את הלוים מתוך בני ישראל תחת כל בכור
פטר רחם מבני ישראל והיו לי הלוים כי לי
כל בכור ביום הכתי כל בכור בארץ מצרים
הקדשתי לי כל בכור בישראל מאדם עד בהמה
לי יהיו אני יהוה

וידבר יהוה אל משה במדבר סיני לאמר
פקד את בני לוי לבית אבתם למשפחתם כל
זכר מבן חדש ומעלה תפקדם ויפקד אתם
משה על פי יהוה כאשר צוה ויהיו אלה בני
לוי בשמתם גרשון וקהת ומררי ואלה שמות
בני גרשון למשפחתם לבני ושמעי ובני קהת
למשפחתם עמרם ויצהר חברון ועזיאל ובני
מררי למשפחתם מחלי ומושי אלה הם משפחת
הלוי לבית אבתם לגרשון משפחת הלבני
ומשפחת השמעי אלה הם משפחת הגרשני
פקדיהם במספר כל זכר מבן חדש ומעלה
פקדיהם שבעת אלפים וחמש מאות משפחת
הגרשני אחרי המשכן יחנו ימה ונשיא בית אב
לגרשני אליסף בן לאל ומשמרת בני גרשון
באהל מועד המשכן והאהל מכסהו ומסך פתח
אהל מועד וקלעי החצר ואת מסך פתח
החצר אשר על המשכן ועל המזבח סביב ואת
מיתריו לכל עבדתו ולקהת
משפחת העמרמי ומשפחת היצהרי ומשפחת
החברני ומשפחת העזיאלי אלה הם משפחת
הקהתי במספר כל זכר מבן חדש ומעלה
שמנת אלפים ושש מאות שמרי משמרת
הקדש משפחת בני קהת יחנו על ירך המשכן
תימנה ונשיא בית אב למשפחת הקהתי
אליצפן בן עזיאל ומשמרתם הארן והשלחן
והמנרה והמזבחת וכלי הקדש אשר ישרתו
בהם והמסך וכל עבדתו ונשיא נשיאי הלוי
אלעזר בן אהרן הכהן פקדת שמרי משמרת
הקדש למררי משפחת המחלי ומשפחת
המושי אלה הם משפחת מררי ופקדיהם
במספר כל זכר מבן חדש ומעלה ששת
אלפים ומאתים ונשיא בית אב למשפחת
מררי צוריאל בן אבחיל על ירך המשכן
יחנו צפנה ופקדת משמרת בני מררי קרשי
המשכן ובריחיו ועמודיו ואדניו וכל כליו
וכל עבדתו ועמדי החצר סביב ואדניהם
ויתדתם ומיתריהם והחנים לפני המשכן
קדמה לפני אהל מועד מזרחה משה ואהרן
ובניו שמרים משמרת המקדש למשמרת
בני ישראל והזר הקרב יומת כל פקודי
הלוים אשר פקד משה ואהרן על פי יהוה
למשפחתם כל זכר מבן חדש ומעלה שנים

ועשרים אלף
ויאמר יהוה
אל משה פקד כל בכר זכר לבני ישראל מבן
חדש ומעלה ושא את מספר שמתם ולקחת
את הלוים לי אני יהוה תחת כל בכר בבני
ישראל ואת בהמת הלוים תחת כל בכור
בבהמת בני ישראל ויפקד משה כאשר צוה
יהוה אתו את כל בכור בבני ישראל ויהי כל
בכור זכר במספר שמת מבן חדש ומעלה
לפקדיהם שנים ועשרים אלף שלשה ושבעים
ומאתים
וידבר יהוה אל משה לאמר קח את הלוים
תחת כל בכור בבני ישראל ואת בהמת הלוים
תחת בהמתם והיו לי הלוים אני יהוה ואת
פדוי השלשה והשבעים והמאתים העדפים
על הלוים מבכור בני ישראל ולקחת חמשת
חמשת שקלים לגלגלת בשקל הקדש תקח
עשרים גרה השקל ונתתה הכסף לאהרן
ולבניו פדוי העדפים בהם ויקח משה את כסף
הפדים מאת העדפים על פדוי הלוים מאת
בכור בני ישראל לקח את הכסף חמשה וששים
ושלש מאות ואלף בשקל הקדש ויתן משה
את כסף הפדים לאהרן ולבניו על פי יהוה
כאשר צוה יהוה את משה
וידבר יהוה אל משה ואל אהרן לאמר נשא
את ראש בני קהת מתוך בני לוי למשפחתם
לבית אבתם מבן שלשים שנה ומעלה ועד
בן חמשים שנה כל בא לצבא לעשות מלאכה
באהל מועד זאת עבדת בני קהת באהל
מועד קדש הקדשים ובא אהרן ובניו בנסע
המחנה והורדו את פרכת המסך וכסו בה
את ארן העדת ונתנו עליו כסוי עור תחש
ופרשו בגד כליל תכלת מלמעלה ושמו
בדיו ועל שלחן הפנים יפרשו בגד תכלת
ונתנו עליו את הקערת ואת הכפת ואת
המנקית ואת קשות הנסך ולחם התמיד עליו
יהיה ופרשו עליהם בגד תולעת שני וכסו
אתו במכסה עור תחש ושמו את בדיו וכל קלו
בגד תכלת וכסו את מנרת המאור ואת נרתיה
ואת מלקחיה ואת מחתתיה ואת כל כלי
שמנה אשר ישרתו לה בהם ונתנו את
ואת כל כליה אל מכסה עור תחש ונתנו על
המוט ועל מזבח הזהב יפרשו בגד תכלת

וכסו אתו במכסה עור תחש ושמו את בדיו
ולקחו את כל כלי השרת אשר ישרתו בם
בקדש ונתנו אל בגד תכלת וכסו אותם במכסה עור תחש
ונתנו על המוט ודשנו את המזבח ופרשו עליו בגד
ארגמן ונתנו עליו את כל כליו אשר ישרתו עליו בהם
את המחתת את המזלגת ואת היעים ואת
המזרקת כל כלי המזבח ופרשו עליו כסוי עור
תחש ושמו בדיו וכהן אהרן ובניו לכסת
את הקדש ואת כל כלי הקדש בנסע המחנה
ואחרי כן יבאו בני קהת לשאת ולא יגעו אל
הקדש ומתו אלה משא בני קהת באהל
מועד ופקדת אלעזר בן אהרן הכהן שמן
המאור וקטרת הסמים ומנחת התמיד ושמן
המשחה פקדת כל המשכן וכל אשר בו
בקדש ובכליו
וידבר יהוה אל משה ואל אהרן לאמר אל
תכריתו את שבט משפחת הקהתי מתוך
הלוים ואת עשו להם וחיו ולא ימותו
בגשתם את קדש הקדשים אהרן ובניו
יבאו ושמו אותם איש איש על עבדתו ואל
משאו ולא יבאו לראות כבלע את הקדש
ומתו
וידבר יהוה אל משה לאמר נשא את ראש
בני גרשון גם הם לבית אבתם למשפחתם מבן
שלשים שנה ומעלה עד בן חמשים שנה תפקד
אותם כל הבא לצבא לעבד עבדה
באהל מועד זאת עבדת משפחת הגרשני
לעבד ולמשא ונשאו את יריעת המשכן ואת
אהל מועד מכסהו ומכסה התחש אשר עליו
מלמעלה ואת מסך פתח אהל מועד ואת
קלעי החצר ואת מסך פתח שער החצר אשר
על המשכן ועל המזבח סביב ואת מיתריהם
ואת כל כלי עבדתם ואת כל אשר יעשה להם
ועבדו על פי אהרן ובניו תהיה כל עבדת בני
הגרשני ככל משאם ולכל עבדתם ופקדתם
עליהם במשמרת את כל משאם זאת עבדת
משפחת בני הגרשני באהל מועד ומשמרתם
ביד איתמר בן אהרן הכהן
בני מררי למשפחתם לבית אבתם תפקד אתם מבן
שלשים שנה ומעלה ועד בן חמשים שנה תפקדם
כל הבא לעבד את עבדת אהל מועד

וזאת משמרת משאם לכל עבדתם באהל
מועד קרשי המשכן ובריחיו ועמודיו ואדניו
ועמודי החצר סביב ואדניהם ויתדתם ומיתריהם
לכל כליהם ולכל עבדתם ובשמות תפקדו את
כלי משמרת משאם זאת עבדת משפחת
בני מררי לכל עבדתם באהל מועד ביד איתמר
בן אהרן הכהן ויפקד משה ואהרן ונשיאי
העדה את בני הקהתי למשפחתם ולבית
אבתם מבן שלשים שנה ומעלה ועד
חמשים שנה כל הבא לצבא לעבדה באהל
מועד ויהיו פקדיהם למשפחתם אלפים שבע
מאות ושמשים אלה פקודי משפחת הקהתי
כל העבד באהל מועד אשר פקד משה ואהרן
על פי יהוה ביד משה ופקודי
בני גרשון למשפחתם ולבית אבתם מבן
שלשים שנה ומעלה ועד בן חמשים שנה
כל הבא לעבדה באהל מועד ויהיו
פקדיהם למשפחתם לבית אבתם אלפים
ושש מאות ושלשים אלה פקודי משפחת
בני גרשון כל העבד באהל מועד אשר פקד
משה ואהרן על פי יהוה ופקודי משפחת בני
מררי למשפחתם לבית אבתם מבן שלשים
שנה ומעלה ועד בן חמשים שנה כל הבא
לעבד עבדת אהל מועד ויהיו פקדיהם
למשפחתם שלשת אלפים ומאתים אלה
פקודי משפחת בני מררי אשר פקד משה
ואהרן על פי יהוה ביד משה כל הפקדים
אשר פקד משה ואהרן ונשיאי ישראל את
הלוים למשפחתם ולבית אבתם מבן שלשים
שנה ומעלה ועד בן חמשים שנה כל הבא
לעבד עבדת עבדה ועבדת משא באהל
מועד ויהיו פקדיהם שמנת אלפים ושמנת
מאות ושמנים על פי יהוה פקד אותם ביד
משה איש איש על עבדתו ועל משאו ופקדיו
אשר צוה יהוה את משה
וידבר יהוה אל משה לאמר צו את בני ישראל
וישלחו מן המחנה כל צרוע וכל זב וכל טמא
לנפש מזכר עד נקבה תשלחו אל מחוץ למחנה
תשלחום ולא ישמאו את מחניהם אשר אני
שכן בתוכם ויעשו כן בני ישראל וישלחו
אותם אל מחוץ למחנה כאשר דבר יהוה
אל משה כן עשו בני ישראל

וידבר יהוה אל משה לאמר דבר אל בני
ישראל איש או אשה כי יעשו מכל חטאת האדם
למעל מעל ביהוה ואשמה הנפש ההוא
והתודו את חטאתם אשר עשו והשיב את אשמו
בראשו וחמישתו יסף עליו ונתן לאשר
אשם לו ואם אין לאיש גאל להשיב האשם
אליו האשם המושב ליהוה לכהן מלבד איל
הכפרים אשר יכפר בו עליו וכל תרומה לכל
קדשי בני ישראל אשר יקריבו לכהן לו יהיה
ואיש את קדשיו לו יהיו איש אשר יתן לכהן
לו יהיה
וידבר יהוה אל משה לאמר דבר אל בני
ישראל ואמרת אלהם איש איש כי תשטה
אשתו ומעלה בו מעל ושכב איש אתה
שכבת זרע ונעלם מעיני אישה ונסתרה והיא
נטמאה ועד אין בה והוא לא נתפשה ועבר
עליו רוח קנאה וקנא את אשתו והוא נטמאה
או עבר עליו רוח קנאה וקנא את אשתו והיא
לא נטמאה והביא האיש את אשתו אל הכהן
והביא את קרבנה עליה עשירית האיפה קמח
שערים לא יצק עליו שמן ולא יתן עליו לבנה
כי מנחת קנאת הוא מנחת זכרון מזכרת עון
והקריב אתה הכהן והעמדה לפני יהוה
ולקח הכהן מים קדשים בכלי חרש ומן העפר
אשר יהיה בקרקע המשכן יקח הכהן ונתן
אל המים והעמיד הכהן את האשה לפני
יהוה ופרע את ראש האשה ונתן על כפיה
את מנחת הזכרון מנחת קנאת הוא והיא
הכהן יהיו מי המרים המאררים ושבע
אתה הכהן ואמר אל האשה אם לא שכב
איש אתך ואם לא שטית טמאה תחת אישך
הנקי מימי המרים המאררים האלה ואת
שטית תחת אישך וכי נטמאת ויתן איש בך
את שכבתו מבלעדי אישך והשביע הכהן
את האשה בשבעת האלה ואמר הכהן לאשה
יתן יהוה אותך לאלה ולשבעה בתוך עמך
בתת יהוה את ירכך נפלת ואת בטנך צבה
ובאו המים המאררים האלה במעיך לצבות
בטן ולנפל ירך ואמרה האשה אמן אמן
וכתב את האלת האלה הכהן בספר ומחה אל
מי המרים והשקה את האשה את מי המרים
המאררים ובאו בה המים המאררים למרים

ולקח הכהן מיד האשה את מנחת הקנאת
והניף את המנחה לפני יהוה והקריב אתה
אל המזבח וקמץ הכהן מן המנחה את
אזכרתה והקטיר המזבחה ואחר ישקה את
האשה את המים והשקה את המים והיתה
אם נטמאה ותמעל מעל באישה ובאו בה
המים המאררים למרים וצבתה בטנה ונפלה
ירכה והיתה האשה לאלה בקרב עמה ואם
לא נטמאה האשה וטהרה הוא ונקתה
ונזרעה זרע את תורת הקנאת אשר תשטה
אשה תחת אישה ונטמאה או איש אשר תעבר
עליו רוח קנאה וקנא את אשתו והעמיד את
האשה לפני יהוה ועשה לה הכהן את כל
התורה הזאת ונקה האיש מעון והאשה
ההוא תשא את עונה
וידבר יהוה אל משה לאמר דבר אל בני
ישראל ואמרת אלהם איש או אשה כי
יפלא לנדר נדר נזיר להזיר ליהוה מיין ושכר
יזיר חמץ יין וחמץ שכר לא ישתה וכל משרת
ענבים לא ישתה וענבים לחים ויבשים לא
יאכל כל ימי נזרו מכל אשר יעשה מגפן
היין מחרצנים ועד זג לא יאכל כל ימי נדר
נזרו תער לא יעבר על ראשו עד מלאת
הימם אשר יזיר ליהוה קדש יהיה גדל פרע
שער ראשו כל ימי הזירו ליהוה על נפש
מת לא יבא לאבין ולאמו לאחיו ולאחתו לא
יטמא להם במתם כי נזר אלהיו על ראשו
כל ימי נזרו קדש הוא ליהוה וכי ימות
מת עליו בפתע פתאם וטמא ראש נזרו וגלח
ראשו ביום טהרתו ביום השביעי יגלחנו
וביום השמיני יבא שתי תרים או שני בני יונה
אל הכהן אל פתח אהל מועד והעשה הכהן
אחד לחטאת ואחד לעלה וכפר עליו מאשר
חטא על הנפש וקדש את ראשו ביום ההוא
והזיר ליהוה את ימי נזרו והביא כבש בן שנתו
לאשם והימים הראשנים יפלו כי טמא נזרו
וזאת תורת הנזיר ביום מלאת ימי נזרו יביא
אתו אל פתח אהל מועד והקריב את קרבנו
ליהוה כבש בן שנתו תמים אחד לעלה
וכבשה אחת בת שנתה תמימה לחטאת ואיל
אחד תמים לשלמים וסל מצות סלת חלת
בלולת בשמן ורקיקי מצות משחים בשמן

ומנחתם ונסכיהם והקריב הכהן לפני יהוה
ועשה את חטאתו ואת עלתו ואת האיל
יעשה זבח שלמים ליהוה על סל המצות
ועשה הכהן את מנחתו ואת נסכו וגו
הנזיר פתח אהל מועד את ראש נזרו ולקח
את שער ראש נזרו ונתן על האש אשר
תחת זבח השלמים ולקח הכהן את הזרע
בשלה מן האיל וחלת מצה אחת מן הסל
ורקיק מצה אחד ונתן על כפי הנזיר אחר
התגלחו את נזרו והניף אותם הכהן תנופה
לפני יהוה קדש הוא לכהן על חזה התנופה
ועל שוק התרומה ואחר ישתה הנזיר יין
זאת תורת הנזיר אשר ידר קרבנו ליהוה על
נזרו מלבד אשר תשיג ידו כפי נדרו אשר
ידר כן יעשה על תורת נזרו
וידבר יהוה אל משה לאמר דבר אל אהרן
ואל בניו לאמר כה תברכו את בני ישראל
אמור להם יברכך יהוה
וישמרך יאר יהוה פניו אליך
ויחנך ישא יהוה פניו
אליך וישם לך שלום וישמו
את שמי על בני ישראל ואני
אברכם ויהי ביום כלות
משה להקים את המשכן וימשח אתו ויקדש
אתו ואת כל כליו ואת המזבח ואת כל כליו
וימשחם ויקדש אתם ויקריבו נשיאי ישראל
ראשי בית אבתם הם נשיאי המטות הם
העמדים על הפקדים ויביאו את קרבנם
לפני יהוה שש עגלת צב ושני עשר בקר
עגלה על שני הנשאים ושור לאחד ויקריבו
אותם לפני המשכן ויאמר יהוה אל משה
לאמר קח מאתם והיו לעבד את עבדת
אהל מועד ונתתה אותם אל הלוים איש כפי
עבדתו ויקח משה את העגלת ואת הבקר
ויתן אותם אל הלוים את שתי העגלות
ואת ארבעת הבקר נתן לבני גרשון כפי
עבדתם ואת ארבע העגלת ואת שמנת
הבקר נתן לבני מררי כפי עבדתם ביד
איתמר בן אהרן הכהן ולבני קהת לא נתן כי
עבדת הקדש עליהם בכתף ישאו ויקריבו
הנשאים את חנכת המזבח ביום המשח אתו
ויקריבו הנשיאם את קרבנם לפני המזבח

ויאמר יהוה אל משה נשיא אחד ליום
נשיא אחד ליום יקריבו את קרבנם לחנכת
המזבח ויהי המקריב ביום
הראשון את קרבנו נחשון בן עמינדב
יהודה וקרבנו קערת כסף אחת שלשים
משקלה מזרק אחד כסף שבעים שקל
בשקל הקדש שניהם מלאים סלת
בלולה בשמן למנחה כף אחת עשרה זהב
מלאה קטרת פר אחד בן בקר איל
אחד כבש אחד בן שנתו לעלה שעיר
עזים אחד לחטאת ולזבח השלמים בקר
שנים אילם חמשה עתדים חמשה
כבשים בני שנה חמשה זה קרבן נחשון
בן עמינדב
ביום השני הקריב נתנאל בן צוער נשיא
יששכר הקריב את קרבנו קערת כסף
אחת שלשים משקלה מזרק אחד
כסף שבעים שקל בשקל הקדש שניהם
מלאים סלת בלולה בשמן למנחה
אחת עשרה זהב מלאה קטרת פר אחד
בן בקר איל אחד כבש אחד בן שנתו לעלה
שעיר עזים אחד לחטאת ולזבח השלמים בקר
שנים אילם חמשה עתדים חמשה
כבשים בני שנה חמשה זה קרבן נתנאל בן
צוער
ביום השלישי נשיא לבני זבולן אליאב
בן חלון קרבנו קערת כסף אחת שלשים
משקלה מזרק אחד כסף שבעים
שקל בשקל הקדש שניהם מלאים סלת
בלולה בשמן למנחה כף אחת עשרה זהב
מלאה קטרת פר אחד בן בקר איל
אחד כבש אחד בן שנתו לעלה שעיר
עזים אחד לחטאת ולזבח השלמים בקר
שנים אילם חמשה עתדים חמשה
כבשים בני שנה חמשה זה קרבן אליאב בן
חלון
ביום הרביעי נשיא לבני ראובן אלישור בן
שדיאור קרבנו קערת כסף אחת שלשים
משקלה מזרק אחד כסף שבעים
שקל בשקל הקדש שניהם מלאים סלת
בלולה בשמן למנחה כף אחת עשרה זהב
מלאה קטרת פר אחד בן בקר איל אחד כבש
אחד בן שנתו לעלה שעיר עזים אחד לחטאת

וכזבח השלמים בקר שנים אילם וחמשה׃
עתדים וחמשה כבשים בני שנה וחמשה זה קרבן
אליצור בן שדיאור
ביום החמישי נשיא לבני שמעון שלמיאל
בן צורישדי קרבנו קערת כסף אחת שלשים
ומאה משקלה מזרק אחד כסף שבעים
שקל בשקל הקדש שניהם מלאים סלת
בלולה בשמן למנחה כף אחת עשרה׃
זהב מלאה קטרת פר אחד בן בקר איל
אחד כבש אחד בן שנתו לעלה שעיר
עזים אחד לחטאת ולזבח השלמים בקר
שנים אילם חמשה עתדים חמשה כבשים
בני שנה חמשה זה קרבן שלמיאל בן
צורישדי
ביום הששי נשיא לבני גד אליסף בן דעואל
קרבנו קערת כסף אחת שלשים ומאה
משקלה מזרק אחד כסף שבעים שקל
בשקל הקדש שניהם מלאים סלת בלולה׃
בשמן למנחה כף אחת עשרה זהב מלאה׃
קטרת פר אחד בן בקר איל אחד כבש אחד
בן שנתו לעלה שעיר עזים אחד לחטאת
ולזבח השלמים בקר שנים אילם חמשה עתדים
חמשה כבשים בני שנה חמשה זה קרבן
אליסף בן דעואל
ביום השביעי נשיא לבני אפרים אלישמע
בן עמיהוד קרבנו קערת כסף אחת שלשים
ומאה משקלה מזרק אחד כסף שבעים
שקל בשקל הקדש שניהם מלאים סלת
בלולה בשמן למנחה כף אחת עשרה׃
זהב מלאה קטרת פר אחד בן בקר איל אחד
בן שנתו לעלה שעיר עזים אחד לחטאת
ולזבח השלמים בקר שנים אילם חמשה
עתדים חמשה כבשים בני שנה חמשה זה
קרבן אלישמע בן עמיהוד
ביום השמיני נשיא לבני מנשה גמליאל בן
פדהצור קרבנו קערת כסף אחת שלשים
ומאה משקלה מזרק אחד כסף שבעים
שקל בשקל הקדש שניהם מלאים סלת
בלולה בשמן למנחה כף אחת עשרה זהב
מלאה קטרת פר אחד בן בקר איל אחד
בן שנתו לעלה שעיר עזים אחד לחטאת
ולזבח השלמים בקר שנים אילם חמשה
עתדים חמשה כבשים בני שנה חמשה זה
קרבן גמליאל בן פדהצור
ביום התשיעי נשיא לבני בנימן אבידן בן
גדעני קרבנו קערת כסף אחת שלשים ומאה
משקלה מזרק אחד כסף שבעים שקל
בשקל הקדש שניהם מלאים סלת בלולה
בשמן למנחה כף אחת עשרה זהב מלאה
קטרת פר אחד בן בקר איל אחד כבש אחד
בן שנתו לעלה שעיר עזים אחד לחטאת
ולזבח השלמים בקר שנים אילם חמשה
עתדים חמשה כבשים בני שנה חמשה זה
קרבן אבידן בן גדעני
ביום העשירי נשיא לבני דן אחיעזר בן
עמישדי קרבנו קערת כסף אחת שלשים
ומאה משקלה מזרק אחד כסף שבעים
שקל בשקל הקדש שניהם מלאים סלת
בלולה בשמן למנחה כף אחת עשרה׃
זהב מלאה קטרת פר אחד בן בקר איל אחד
בן שנתו לעלה שעיר עזים אחד לחטאת
ולזבח השלמים בקר שנים אילם חמשה
עתדים חמשה כבשים בני שנה חמשה זה
קרבן אחיעזר בן עמישדי
ביום עשתי עשר יום נשיא לבני אשר
פגעיאל בן עכרן קרבנו קערת כסף אחת
שלשים ומאה משקלה מזרק אחד כסף
שבעים שקל בשקל הקדש שניהם מלאים
סלת בלולה בשמן למנחה כף אחת
עשרה זהב מלאה קטרת פר אחד בן בקר איל
אחד כבש אחד בן שנתו לעלה שעיר
עזים אחד לחטאת ולזבח השלמים בקר
שנים אילם חמשה עתדים חמשה כבשים
בני שנה חמשה זה קרבן פגעיאל בן
עכרן
ביום שנים עשר יום נשיא לבני נפתלי אחירע
בן עינן קרבנו קערת כסף אחת שלשים
ומאה משקלה מזרק אחד כסף שבעים
שקל בשקל הקדש שניהם מלאים סלת
בלולה בשמן למנחה כף אחת עשרה זהב
מלאה קטרת פר אחד בן בקר איל אחד כבש
אחד בן שנתו לעלה שעיר עזים אחד לחטאת
וזבח השלמים בקר שנים אילם חמשה עתדים
חמשה כבשים בני שנה חמשה זה קרבן
עינן

וכזבח השלמים בקר שנים אילם חמשה׃
עתדים חמשה כבשים בני שנה חמשה זה׃
קרבן גמליאל בן פדהצור
ביום התשיעי נשיא לבני בנימן אבידן בן
גדעני קרבנו קערת כסף אחת שלשים ומאה
משקלה מזרק אחד כסף שבעים שקל
בשקל הקדש שניהם מלאים סלת בלולה׃
בשמן למנחה כף אחת עשרה זהב מלאה׃
קטרת פר אחד בן בקר איל אחד כבש אחד
בן שנתו לעלה שעיר עזים אחד לחטאת
וזבח השלמים בקר שנים אילם חמשה
עתדים חמשה כבשים בני שנה חמשה זה׃
קרבן אבידן בן גדעני
ביום העשירי נשיא לבני דן אחיעזר בן
עמישדי קרבנו קערת כסף אחת שלשים
ומאה משקלה מזרק אחד כסף שבעים
שקל בשקל הקדש שניהם מלאים סלת
בלולה בשמן למנחה כף אחת עשרה׃
זהב מלאה קטרת פר אחד בן בקר איל אחד
בן שנתו לעלה שעיר עזים אחד לחטאת
וזבח השלמים בקר שנים אילם חמשה
עתדים חמשה כבשים בני שנה חמשה זה׃
קרבן אחיעזר בן עמישדי
ביום עשתי עשר יום נשיא לבני אשר
פגעיאל בן עכרן קרבנו קערת כסף אחת
שלשים ומאה משקלה מזרק אחד כסף
שבעים שקל בשקל הקדש שניהם מלאים
סלת בלולה בשמן למנחה כף אחת
עשרה זהב מלאה קטרת פר אחד בן בקר איל
אחד כבש אחד בן שנתו לעלה שעיר
עזים אחד לחטאת וזבח השלמים בקר
שנים אילם חמשה עתדים חמשה כבשים
בני שנה חמשה זה קרבן פגעיאל בן
עכרן
ביום שנים עשר יום נשיא לבני נפתלי אחירע
בן עינן קרבנו קערת כסף אחת שלשים
ומאה משקלה מזרק אחד כסף שבעים
שקל בשקל הקדש שניהם מלאים סלת
בלולה בשמן למנחה כף אחת עשרה זהב
מלאה קטרת פר אחד בן בקר איל אחד כבש
אחד בן שנתו לעלה שעיר עזים אחד לחטאת

וכזבח השלמים בקר שנים אילם חמשה׃
עתדים חמשה כבשים בני שנה חמשה זה׃
קרבן אליצור בן שדיאור
ביום החמישי נשיא לבני שמעון שלמיאל
בן צורישדי קרבנו קערת כסף אחת שלשים
ומאה משקלה מזרק אחד כסף שבעים
שקל בשקל הקדש שניהם מלאים סלת
בלולה בשמן למנחה כף אחת עשרה׃
זהב מלאה קטרת פר אחד בן בקר איל
אחד כבש אחד בן שנתו לעלה שעיר
עזים אחד לחטאת וזבח השלמים בקר
שנים אילם חמשה עתדים חמשה כבשים
בני שנה חמשה זה קרבן שלמיאל בן
צורישדי
ביום הששי נשיא לבני גד אליסף בן דעואל
קרבנו קערת כסף אחת שלשים ומאה
משקלה מזרק אחד כסף שבעים שקל
בשקל הקדש שניהם מלאים סלת בלולה׃
בשמן למנחה כף אחת עשרה זהב מלאה׃
קטרת פר אחד בן בקר איל אחד כבש אחד
בן שנתו לעלה שעיר עזים אחד לחטאת
וזבח השלמים בקר שנים אילם חמשה
עתדים חמשה כבשים בני שנה חמשה זה׃
קרבן אליסף בן דעואל
ביום השביעי נשיא לבני אפרים אלישמע
בן עמיהוד קרבנו קערת כסף אחת שלשים
ומאה משקלה מזרק אחד כסף שבעים
שקל בשקל הקדש שניהם מלאים סלת
בלולה בשמן למנחה כף אחת עשרה׃
זהב מלאה קטרת פר אחד בן בקר איל אחד
בן שנתו לעלה שעיר עזים אחד לחטאת
וזבח השלמים בקר שנים אילם חמשה
עתדים חמשה כבשים בני שנה חמשה זה׃
קרבן אלישמע בן עמיהוד
ביום השמיני נשיא לבני מנשה גמליאל בן
פדהצור קרבנו קערת כסף אחת שלשים
ומאה משקלה מזרק אחד כסף שבעים
שקל בשקל הקדש שניהם מלאים סלת
בלולה בשמן למנחה כף אחת עשרה זהב
מלאה קטרת פר אחד בן בקר איל אחד כבש
אחד בן שנתו לעלה שעיר עזים אחד לחטאת

ואת האחד עשה יהוה לכפר עלכם׃
והעבדת את הלוים לפני אהרן ולפני בניו
והנפת אתם תנופה ליהוה והבדלת את הלוים
הלוים מתוך בני ישראל והיו לי הלוים׃
ואחרי כן יבאו הלוים לעבד את אהל מועד
ושהרת אתם והנפת אתם תנופה כי נתנים
נתנים המה לי מתוך בני ישראל תחת פטרת
כל רחם בכור כל מבני ישראל לקחתי אתם
לי כי לי כל בכור בבני ישראל באדם ובבהמה
ביום הכתי כל בכור בארץ מצרים הקדשתי
אתם לי ואקח את הלוים תחת כל בכור בבני
ישראל ואתנה את הלוים נתנים לאהרן
ולבניו מתוך בני ישראל לעבד את עבדת
בני ישראל באהל מועד ולכפר על בני
ישראל ולא יהיה בבני ישראל נגף בגשת
בני ישראל אל הקדש ויעש משה ואהרן
וכל עדת בני ישראל ללוים ככל אשר צוה
יהוה את משה ללוים כן עשו להם בני
ישראל ויתחטאו הלוים ויכבסו בגדיהם
ויניף אהרן אתם תנופה לפני יהוה ויכפר
עליהם אהרן לטהרם ואחרי כן באו הלוים
לעבד את עבדתם באהל מועד לפני אהרן
ולפני בניו כאשר צוה יהוה את משה על
הלוים כן עשו להם וידבר יהוה
אל משה לאמר זאת אשר ללוים מבן חמש
ועשרים שנה ומעלה יבוא לצבא צבא בעבדת
אהל מועד ומבן חמשים שנה ישוב מצבא
העבדה ולא יעבד עוד ושרת את אחיו באהל
מועד לשמר משמרת ועבדה לא יעבד ככה
תעשה ללוים במשמרתם
וידבר יהוה אל משה במדבר סיני בשנת
השנית לצאתם מארץ מצרים בחדש הראשון
לאמר ויעשו בני ישראל את הפסח במועדו
בארבעה עשר יום בחדש הזה בין הערבים
תעשו אתו במעדו ככל חקתיו וככל משפטיו
תעשו אתו וידבר משה אל בני ישראל לעשת
הפסח ויעשו את הפסח בראשון באר בעד
עשר יום לחדש בין הערבים במדבר סיני
ככל אשר צוה יהוה את משה כן עשו בני
ישראל ויהי אנשים אשר היו טמאים לנפש
אדם ולא יכלו לעשת הפסח ביום ההוא
ויקרבו לפני משה ולפני אהרן ביום ההוא

ואת האחד עשה יהוה לכפר עלכם׃
והעבדת את הלוים לפני אהרן ולפני בניו
והנפת אתם תנופה ליהוה והבדלת את הלוים
הלוים מתוך בני ישראל והיו לי הלוים׃
ואחרי כן יבאו הלוים לעבד את אהל מועד
ושהרת אתם והנפת אתם תנופה כי נתנים
נתנים המה לי מתוך בני ישראל תחת פטרת
כל רחם בכור כל מבני ישראל לקחתי אתם
לי כי לי כל בכור בבני ישראל באדם ובבהמה
ביום הכתי כל בכור בארץ מצרים הקדשתי
אתם לי ואקח את הלוים תחת כל בכור בבני
ישראל ואתנה את הלוים נתנים לאהרן
ולבניו מתוך בני ישראל לעבד את עבדת
בני ישראל באהל מועד ולכפר על בני
ישראל ולא יהיה בבני ישראל נגף בגשת
בני ישראל אל הקדש ויעש משה ואהרן
וכל עדת בני ישראל ללוים ככל אשר צוה
יהוה את משה ללוים כן עשו להם בני
ישראל ויתחטאו הלוים ויכבסו בגדיהם
ויניף אהרן אתם תנופה לפני יהוה ויכפר
עליהם אהרן לטהרם ואחרי כן באו הלוים
לעבד את עבדתם באהל מועד לפני אהרן
ולפני בניו כאשר צוה יהוה את משה על
הלוים כן עשו להם וידבר יהוה
אל משה לאמר זאת אשר ללוים מבן חמש
ועשרים שנה ומעלה יבוא לצבא צבא בעבדת
אהל מועד ומבן חמשים שנה ישוב מצבא
העבדה ולא יעבד עוד ושרת את אחיו באהל
מועד לשמר משמרת ועבדה לא יעבד ככה
תעשה ללוים במשמרתם
וידבר יהוה אל משה במדבר סיני בשנת
השנית לצאתם מארץ מצרים בחדש הראשון
לאמר ויעשו בני ישראל את הפסח במועדו
בארבעה עשר יום בחדש הזה בין הערבים
תעשו אתו במעדו ככל חקתיו וככל משפטיו
תעשו אתו וידבר משה אל בני ישראל לעשת
הפסח ויעשו את הפסח בראשון באר בעד
עשר יום לחדש בין הערבים במדבר סיני
ככל אשר צוה יהוה את משה כן עשו בני
ישראל ויהי אנשים אשר היו טמאים לנפש
אדם ולא יכלו לעשת הפסח ביום ההוא
ויקרבו לפני משה ולפני אהרן ביום ההוא

וכזבח השלמים בקר שנים אילם חמשה׃
עתדים חמשה כבשים בני שנה חמשה זה׃
קרבן אחיעזר בן עמישדי
ביום עשתי עשר יום נשיא לבני אשר
פגעיאל בן עכרן קרבנו קערת כסף אחת
שלשים ומאה משקלה מזרק אחד כסף
שבעים שקל בשקל הקדש שניהם מלאים
סלת בלולה בשמן למנחה כף אחת
עשרה זהב מלאה קטרת פר אחד בן בקר איל
אחד כבש אחד בן שנתו לעלה שעיר
עזים אחד לחטאת וזבח השלמים בקר
שנים אילם חמשה עתדים חמשה כבשים
בני שנה חמשה זה קרבן פגעיאל בן
עכרן
ביום שנים עשר יום נשיא לבני נפתלי אחירע
בן עינן קרבנו קערת כסף אחת שלשים
ומאה משקלה מזרק אחד כסף שבעים
שקל בשקל הקדש שניהם מלאים סלת
בלולה בשמן למנחה כף אחת עשרה זהב
מלאה קטרת פר אחד בן בקר איל אחד כבש
אחד בן שנתו לעלה שעיר עזים אחד לחטאת

וידבר יהוה אל משה לאמר דבר אל אהרן
ואמרת אליו בהעלתך את הנרת אל מול פני
המנרה יאירו שבעת הנרות ויעש כן אהרן
אל מול פני המנרה העלה נרתיה כאשר
צוה יהוה את משה וזה מעשה המנרה מקשה
זהב עד ירכה עד פרחה מקשה הוא כמראה
אשר הראה יהוה את משה כן עשה את המנרה
וידבר יהוה אל משה לאמר קח את הלוים
מתוך בני ישראל וטהרת אתם וכה תעשה
להם לטהרם הזה עליהם מי חטאת והעבירו
תער על כל בשרם וכבסו בגדיהם והטהרו
ולקחו פר בן בקר ומנחתו סלת בלולה
בשמן ופר שני בן בקר תקח לחטאת
והקרבת את הלוים לפני אהל מועד והקהלת
את כל עדת בני ישראל והקרבת את הלוים
לפני יהוה וסמכו בני ישראל את ידיהם
על הלוים והניף אהרן את הלוים תנופה
לפני יהוה מאת בני ישראל והיו לעבד
את עבדת יהוה והלוים יסמכו את ידיהם
על ראש הפרים ועשה את האחד חטאת

וידבר יהוה אל משה לאמר דבר אל אהרן
ואמרת אליו בהעלתך את הנרת אל מול פני
המנרה יאירו שבעת הנרות ויעש כן אהרן
אל מול פני המנרה העלה נרתיה כאשר
צוה יהוה את משה וזה מעשה המנרה מקשה
זהב עד ירכה עד פרחה מקשה הוא כמראה
אשר הראה יהוה את משה כן עשה את המנרה
וידבר יהוה אל משה לאמר קח את הלוים
מתוך בני ישראל וטהרת אתם וכה תעשה
להם לטהרם הזה עליהם מי חטאת והעבירו
תער על כל בשרם וכבסו בגדיהם והטהרו
ולקחו פר בן בקר ומנחתו סלת בלולה
בשמן ופר שני בן בקר תקח לחטאת
והקרבת את הלוים לפני אהל מועד והקהלת
את כל עדת בני ישראל והקרבת את הלוים
לפני יהוה וסמכו בני ישראל את ידיהם
על הלוים והניף אהרן את הלוים תנופה
לפני יהוה מאת בני ישראל והיו לעבד
את עבדת יהוה והלוים יסמכו את ידיהם
על ראש הפרים ועשה את האחד חטאת

Panel 049 Num 9.7-11.35a

ויאמרו האנשים ההמה אכין אנחנו שמיקין
לנפש אדם למה נגרע לבלתי הקריב
קרבן יהוה במועדו בתוך בני ישראל ויאמר
אלהם משה עמדו ואשמעה מה יצוה יהוה
לכם
וידבר יהוה אל משה לאמר דבר אל בני
ישראל לאמר איש איש כי יהיה שמא לנפש
או בדרך רחוקה לכם או לדרתיכם ועשה
פסח ליהוה בחדש השני בארבעה עשר
יום בין הערבים יעשו אתו על מצות ומררים
יאכלהו לא ישאירו ממנו עד בקר ועצם
לא ישברו בו ככל חקת הפסח יעשו אתו
והאיש אשר הוא טהור ובדרך לא היה
וחדל לעשות הפסח ונכרתה הנפש ההוא
מעמיה כי קרבן יהוה לא הקריב במועדו
חטאו ישא האיש ההוא וכי יגור אתכם גר
ועשה פסח ליהוה כחקת הפסח וכמשפטו
כן יעשה חקה אחת יהיה לכם ולגר ולאזרח
הארץ ובים תקים את
המשכן כסה הענן את המשכן לאהל העדת
ובערב יהיה על המשכן כמראה אש עד
בקר כן יהיה תמיד הענן יכסנו ומראה אש
לילה וכפי העלות הענן מעל האהל ואחרי
כן יסעו בני ישראל ובמקום אשר ישכן
שם הענן שם יחנו בני ישראל על פי יהוה
יסעו בני ישראל ועל פי יהוה יחנו כל ימי
אשר ישכן הענן על המשכן יחנו ובהאריך
הענן על המשכן ימים רבים ושמרו בני
ישראל את משמרת יהוה ולא יסעו וישׁ
אשר יהיה הענן ימים מספר על המשכן על
פי יהוה יחנו ועל פי יהוה יסעו וישׁ אשר יהיה
הענן מערב עד בקר ונעלה הענן בבקר
ונסעו או יומם ולילה ונעלה הענן ונסעו או
ימים או חדש או ימים בהאריך הענן על
המשכן לשכן עליו יחנו בני ישראל ולא
יסעו ובהעלתו יסעו על פי יהוה יחנו ועל פי
יהוה יסעו את משמרת יהוה שמרו על פי
יהוה ביד משה
וידבר יהוה אל משה לאמר עשה לך שתי
חצוצרת כסף מקשה תעשה אתם והיו לך
למקרא העדה ולמסע את המחנות ותקעו בהן
ותועדו אליך כל העדה אל פתח אהל מועד

ואם באחת יתקעו ונועדו אליך הנשׂיאים
ראשי אלפי ישראל ותקעתם תרועה ונסעו
המחנות החנים קדמה ותקעתם תרועה
שנית ונסעו המחנות החנים תימנה תרועה
יתקעו למסעיהם ובהקהיל את הקהל
תתקעו ולא תריעו ובני אהרן הכהנים יתקעו
בחצוצרות והיו לכם לחקת עולם לדרתיכם
וכי תבאו מלחמה בארצכם על הצר הצרר
אתכם והרעתם בחצוצרת ונזכרתם לפני
יהוה אלהיכם ונושעתם מאיביכם
שמחתכם ובמועדיכם ובראשי חדשיכם
ותקעתם בחצוצרת על עלתיכם ועל זבחי
שלמיכם והיו לכם לזכרון לפני אלהיכם
אני יהוה אלהיכם
ויהי בשנה השנית בחדש השני בעשרים
בחדש נעלה הענן מעל משכן העדת ויסעו
בני ישראל למסעיהם ממדבר סיני וישכן
הענן במדבר פארן ויסעו בראשנה על פי
יהוה ביד משה ויסע דגל מחנה בני יהודה
בראשנה לצבאתם ועל צבאו נחשון בן
עמינדב ועל צבא מטה בני יששכר נתנאל
בן צוער ועל צבא מטה בני זבולן אליאב
בן חלן והורד המשכן ונסעו בני גרשון ובני
מררי נשאי המשכן ונסע דגל מחנה ראובן
לצבאתם ועל צבאו אליצור בן שדיאור ועל
צבא מטה בני שמעון שלמיאל בן צורישדי
ועל צבא מטה בני גד אליסף בן דעואל
ונסעו הקהתים נשאי המקדש והקימו את
המשכן עד באם ונסע דגל מחנה בני
אפרים לצבאתם ועל צבאו אלישמע בן
עמיהוד ועל צבא מטה בני מנשה גמליאל
בן פדהצור ועל צבא מטה בני בנימן אבידן
בן גדעוני ונסע דגל מחנה בני דן מאסף
לכל המחנות לצבאתם ועל צבאו אחיעזר
בן עמישדי ועל צבא מטה בני אשר פגעיאל
בן עכרן ועל צבא מטה בני נפתלי אחירע
בן עינן אלה מסעי בני ישראל לצבאתם
ויסעו ויאמר משה לחבב
בן רעואל המדיני חתן משה נסעים אנחנו
אל המקום אשר אמר יהוה אתו אתן לכם
לכה אתנו והטבנו לך כי יהוה דבר טוב על
ישראל ויאמר אליו לא אלך כי אם אל ארצי

ואל מולדתי אלך ויאמר אל נא תעזב אתנו
כי על כן ידעת חנתנו במדבר והיית לנו
לעינים והיה כי תלך עמנו והיה הטוב ההוא
אשר ייטיב יהוה עמנו והטבנו לך ויסעו מהר
יהוה דרך שלשת ימים וארון ברית
יהוה נסע לפניהם דרך שלשת ימים לתור
להם מנוחה וענן יהוה עליהם יומם בנסעם
מן המחנה ויהי בנסע
הארן ויאמר משה קומה יהוה ויפצו אויבין וינסו
משנאיך מפניך ובנחה יאמר שובה יהוה
רבבות אלפי ישראל
ויהי העם כמתאננים רע באזני יהוה וישמע
יהוה ויחר אפו ותבער בם אש יהוה ותאכל
בקצה המחנה ויצעק העם אל משה ויתפלל
משה אל יהוה ותשקע האש ויקרא שם
המקום ההוא תבערה כי בערה בם אש
יהוה והאספסף אשר בקרבו התאוו תאוה
וישבו ויבכו גם בני ישראל ויאמרו מי יזנו
יאכלנו בשר זכרנו את הדגה אשר נאכל
במצרים חנם את הקשאים ואת האבטחים
ואת החציר ואת הבצלים ואת השומים ועתה
נפשנו יבשה אין כל בלתי אל המן עינינו
והמן כזרע גד הוא ועינו כעין הבדלח שטו העם
ולקשו ושחנו ברחים או דכו במדכה ובשלו
בפרור ועשו אתו עגות והיה טעמו כטעם
לשד השמן וברדת הטל על המחנה לילה
ירד המן עליו ושמע משה את העם בכה
למשפחתיו איש לפתח אהלו ויחר אף יהוה
מאד ובעיני משה רע ויאמר משה אל יהוה
למה הרעת לעבדך ולמה לא מצתי חן בעיניך
לשום את משא כל העם הזה עלי האנכי
הריתי את כל העם הזה אם אנכי ילדתיהו
כי תאמר אלי שאהו בחיקך כאשר ישא
האמן את הינק על האדמה אשר נשבעת
לאבתיו מאין לי בשר לתת לכל העם הזה
כי יבכו עלי לאמר תנה לנו בשר ונאכלה
לא אוכל אנכי לבדי לשאת את כל העם
הזה כי כבד ממני ואם ככה את עשה לי
הרגני נא הרג אם מצאתי חן בעיניך ואל אראה
ברעתי
ויאמר יהוה אל משה אספה לי שבעים איש
מזקני ישראל אשר ידעת כי הם זקני העם

ויהיו בחצרות
ותדבר מרים ואהרן במשה על אדות
האשה הכשית אשר לקח כי אשה כשית
לקח ויאמרו הרק אך במשה דבר יהוה
הלא גם בנו דבר וישמע יהוה ו והאיש
משה ענו מאד מכל האדם אשר על פני
האדמה ויאמר יהוה פתאם
אל משה ואל אהרן ואל מרים צאו שלשתכם
אל אהל מועד ויצאו שלשתם וירד יהוה
בעמוד ענן ויעמד פתח האהל ויקרא אהרן
ומרים ויצאו שניהם ויאמר שמעו נא דברי
אם יהיה נביאכם יהוה במראה אליו אתודע
בחלום אדבר בו לא כן עבדי משה בכל ביתי
נאמן הוא פה אל פה אדבר בו ומראה ולא
בחידת ותמנת יהוה יביט ומדוע לא יראתם
לדבר בעבדי במשה ויחר אף יהוה בם וילך
והענן סר מעל האהל והנה מרים מצרעת
כשלג ויפן אהרן אל מרים והנה מצרעת
ויאמר אהרן אל משה בי אדני אל נא תשת
עלינו חטאת אשר נואלנו ואשר חטאנו אל
נא תהי כמת אשר בצאתו מרחם אמו ויאכל
חצי בשרו ויצעק משה אל יהוה לאמר אל נא
רפא נא לה
ויאמר יהוה אל משה ואביה ירק ירק בפניה
הלא תכלם שבעת ימים תסגר שבעת ימים
מחוץ למחנה ואחר תאסף תסגר מרים
מחוץ למחנה שבעת ימים והעם לא נסע
עד האסף מרים ואחר נסעו העם מחצרות
ויחנו במדבר פארן
וידבר יהוה אל משה לאמר שלח לך אנשים
ויתרו את ארץ כנען אשר אני נתן לבני ישראל
איש אחד איש אחד למטה אבתיו תשלחו
כל נשיא בהם וישלח אתם משה ממדבר
פארן על פי יהוה כלם אנשים ראשי בני
ישראל המה ואלה שמותם למטה ראובן
שמוע בן זכור למטה שמעון שפט בן חורי
למטה יהודה כלב בן יפנה למטה יששכר
יאל בן יוסף למטה אפרים הושע בן נון
למטה בנימן פלטי בן רפוא למטה זבולן
גדיאל בן סודי למטה יוסף למטה מנשה
גדי בן סוסי למטה דן עמיאל בן גמלי למטה
אשר סתור בן מיכאל למטה נפתלי נחבי בן

ופסי למטה גד גאואל בן מכי אלה שמות
האנשים אשר שלח משה לתור את הארץ
ויקרא משה להושע בן נון יהושע וישלח
אתם משה לתור את ארץ כנען ויאמר אלהם
עלו זה בנגב ועליתם את ההר וראיתם את
הארץ מה הוא ואת העם הישב עליה החזק
הוא הרפה המעט הוא אם רב ומה הארץ
אשר הוא ישב בה הטובה הוא אם רעה
וכה הערים אשר הוא ישב בהנה המחנים
אם במבצרים ומה הארץ השמנה הוא אם
רזה היש בה עץ אם אין ו התחזקתם
ולקחתם מפרי הארץ והימים ימי בכורי ענבים
ויעלו ויתרו את הארץ ממדבר צן עד רחב
לבא חמת ויעלו בנגב ויבא עד חברון ושם
אחימן ששי ותלמי ילידי הענק וחברון שבע
שנים נבנתה לפני צען מצרים ויבאו עד נחל
אשכל ויכרתו משם זמורה ואשכול ענבים אחד
וישאהו במוט בשנים ומן הרמנים ומן התאנים
למקום ההוא קרא נחל אשכול על אדות
האשכול אשר כרתו משם בני ישראל
וישבו מתור הארץ מקץ ארבעים יום ויכו
ויבאו אל משה ואל אהרן ואל כל עדת בני
ישראל אל מדבר פארן קדשה וישיבו אתם
דבר ואת כל העדה וירא[ו]ם את פרי הארץ
ויספרו לו ויאמרו באנו אל הארץ אשר
שלחתנו וגם זבת חלב ודבש הוא וזה פריה
אפס כי עז העם היושב בארץ והערים בצרות
גדלת מאד וגם ילדי הענק ראינו שם עמלק
יושב בארץ הנגב והחתי והיבוסי והאמרי
יושב בהר והכנעני יושב על הים ועל יד
הירדן וידס ככלב את העם אל משה ויאמר
עלה נעלה וירשנו אתה כי יכול נוכל לו
והאנשים אשר עלו עמו אמרו לא נוכל
לעלות אל העם כי חזק הוא ממנו ויציאו
דבת הארץ אשר תרו אתה אל בני ישראל
לאמר הארץ אשר עברנו בה לתור אתה
ארץ אכלת יושביה הוא וכל העם אשר
ראינו בתוכה אנשי מדות ושם ראינו את
הנפילים בני ענק מן הנפלים ונהי בעינינו
כחגבים וכן היינו בעיניהם ותשא כל העדה
ויתנו את קולם ויבכו העם בלילה ההוא
וילנו על משה ועל אהרן כל בני ישראל

ויאמרו אלהם כל העדה לו מיתנו בארץ
מצרים או במדבר הזה לו מיתנו ולמה יהוה
מביא אתנו אל הארץ הזאת לנפל בחרב
נשינו ועפנו יהיו לבז הלוא טוב לנו שוב
מצרימה ויאמרו איש אל אחיו נתנה ראש
ונשובה מצרימה ויפל משה ואהרן על
פניהם לפני כל קהל עדת בני ישראל ויהושע
בן נון וכלב בן יפנה מן התרים את הארץ
קרעו בגדיהם ויאמרו אל כל עדת בני
ישראל לאמר הארץ אשר עברנו בה לתור
ארץ טובה הארץ מאד מאד אם חפץ
יהוה והביא אתנו אל הארץ הזאת ונתנה לנו
ארץ אשר הוא זבת חלב ודבש אך ביהוה
אל תמרדו ואתם אל תיראו את עם הארץ
כי לחמנו הם סר צלם מעליהם ויהוה אתנו
אל תיראם ויאמרו כל העדה לרגום אתם
באבנים וכבוד יהוה נראה באהל מועד אל
כל בני ישראל
ויאמר יהוה אל משה עד אנה ינאצני העם
הזה ועד אנה לא יאמינו בי בכל האתות
אשר עשיתי בקרבו אכנו בדבר ואורשנו
ואעשה אתך לגוי גדול ועצום ממנו ויאמר
משה אל יהוה ושמעו מצרים כי העלית
בכחך את העם הזה מקרבו ואמרו אל
יושב הארץ הזאת שמעו כי אתה יהוה
בקרב העם הזה אשר עין בעין נראה אתה
יהוה ועננך עמד עליהם ובעמוד אש לילה אתה הלך
לפניהם יומם ובעמוד אש לילה והמתה את
העם הזה כאיש אחד ואמרו הגוים אשר שמעו
את שמעך לאמר מבלתי יכלת יהוה להביא
את העם הזה אל הארץ אשר נשבע להם
וישחטם במדבר ועתה יגדל נא כח אדני
כאשר דברת לאמר יהוה ארך אפים ורב חסד
נשא עון ופשע ונקה לא ינקה פקד עון אבות
על בנים על שלשים ועל רבעים סלח נא לעון
העם הזה כגדל חסדך וכאשר נשאתה לעם
הזה ממצרים ועד הנה ויאמר יהוה סלחתי
כדברך ואולם חי אני וימלא כבוד יהוה את
כל הארץ כי כל האנשים הראים את כבדי
ואת אתתי אשר עשיתי במצרים ובמדבר
וינסו אתי זה עשר פעמים ולא שמעו בקולי
אם יראו את הארץ אשר נשבעתי לאבתם

וכל מנאצי לא יראוה ועבדי כלב עקב
היתה רוח אחרת עמו וימלא אחרי והבאתיו
אל הארץ אשר בא שמה וזרעו יורשנה
והעמלקי והכנעני ישב בעמק מחר פנו וסעו
לכם המדברה דרך ים סוף
וידבר יהוה אל משה ואל אהרן לאמר עד
מתי לעדה הרעה הזאת אשר המה מלינים
עלי את תלנות בני ישראל אשר המה מלינים
עלי שמעתי אנכי אלהים וחי אני נאם יהוה
אם לא כאשר דברתם באזני כן אעשה לכם
במדבר הזה יפלו פגריכם וכל פקדיכם לכל
מספרכם מבן עשרים שנה ומעלה אשר
הלינתם עלי אם אתם תבאו אל הארץ אשר
נשאתי את ידי לשכן אתכם בה כי אם כלב
בן יפנה ויהושע בן נון ושפכם אשר אמרתם
לבז יהיה והבאתי אתם וידעו את הארץ
אשר מאסתם בה ופגריכם אתם יפלו במדבר
הזה ובניכם יהיו רעים במדבר ארבעים
שנה ונשאו את זנותיכם עד תם פגריכם
במדבר במספר הימים אשר תרתם את
הארץ ארבעים יום יום לשנה יום לשנה
תשאו את עונתיכם ארבעים שנה וידעתם
את תנואתי אני יהוה דברתי אם לא זאת
אעשה לכל העדה הרעה הזאת הנועדים עלי
במדבר הזה יתמו ושם ימתו והאנשים אשר
שלח משה לתור את הארץ וישבו וילונו
עליו את כל העדה להוציא דבה על הארץ
ויתו האנשים מוצאי דבת הארץ רעה במגפה
לפני יהוה ויהושע בן נון וכלב בן יפנה וחיו
מן האנשים ההם ההלכים לתור את הארץ
וידבר משה את הדברים האלה אל כל בני
ישראל ויתאבלו העם מאד וישכמו בבקר
ויעלו אל ראש ההר לאמר הננו ועלינו אל
המקום אשר אמר יהוה כי חטאנו ויאמר
משה למה זה אתם עברים את פי יהוה
והוא לא תצלח אל תעלו כי אין יהוה
בקרבכם ולא תנגפו לפני איביכם כי העמלקי
והכנעני שם לפניכם ונפלתם בחרב כי על
כן שבתם מאחרי יהוה ולא יהיה יהוה
עמכם ויעפלו לעלות אל ראש ההר וארון
ברית יהוה ומשה לא משו מקרב המחנה
וירד העמלקי והכנעני הישב בהר ההוא

ויכום ויכתום עד החרמה
וידבר יהוה אל משה לאמר דבר אל בני
ישראל ואמרת אלהם כי תבאו אל ארץ
מושבתיכם אשר אני נתן לכם ועשיתם
אשה ליהוה עלה או זבח לפלא נדר או
בנדבה או במועדיכם לעשות ריח ניחח
ליהוה מן הבקר או מן הצאן והקריב
המקריב קרבנו ליהוה מנחה סלת עשרון בלול
ברבעית ההין שמן ויין לנסך רביעית ההין
תעשה על העלה או לזבח לכבש האחד
או לאיל תעשה מנחה סלת שני עשרנים
בלולה בשמן שלשית ההין ויין לנסך שלשית
ההין תקריב ריח ניחח ליהוה וכי תעשה בן
בקר עלה או זבח לפלא נדר או שלמים
ליהוה והקריב על בן הבקר מנחה סלת
שלשה עשרנים בלול בשמן חצי ההין ויין
תקריב לנסך חצי ההין אשה ריח ניחח ליהוה
ככה יעשה לשור האחד או לאיל האחד
או לשה בכבשים או בעזים כמספר אשר
תעשו ככה תעשו לאחד כמספרם לכל האזרח
יעשה ככה את אלה להקריב אשה ריח ניחח
ליהוה וכי יגור אתכם גר או אשר בתיככם
לדרתיכם ועשה אשה ריח ניחח ליהוה
כאשר תעשו כן יעשה הקהל חקה אחת
לכם ולגר הגר חקת עולם לדרתיכם ככם
כגר יהיה לפני יהוה תורה אחת ומשפט אחד
יהיה לכם ולגר הגר אתכם
וידבר יהוה אל משה לאמר דבר אל בני
ישראל ואמרת אלהם בבאכם אל הארץ
אשר אני מביא אתכם שמה והיה באכלכם
מלחם הארץ תרימו תרומה ליהוה ראשית
ערסתכם חלה תרימו תרומה כתרומת גרן
כן תרימו אתה מראשית ערסתיכם תתנו
ליהוה תרומה לדרתיכם וכי
תשגו ולא תעשו את כל המצות האלה
אשר דבר יהוה אל משה את כל אשר
צוה יהוה אליכם ביד משה מן היום אשר
צוה יהוה והלאה לדרתיכם והיה אם מעיני
העדה נעשתה לשגגה ועשו כל העדה
פר בן בקר אחד לעלה לריח ניחח ליהוה
ומנחתו ונסכו כמשפט ושעיר עזים אחד
לחטאת וכפר הכהן על כל עדת בני ישראל

ונסלח להם כי שגגה הוא והם הביאו
את קרבנם אשה ליהוה וחטאתם לפני
יהוה על שגגתם ונסלח לכל עדת בני
ישראל ולגר הגר בתוכם כי לכל העם
בשגגה ואם נפש אחת תחטא
בשגגה והקריבה עז בת שנתה לחטאת וכפר
הכהן על הנפש השגגת בחטאה בשגגה לפני
יהוה לכפר עליו ונסלח לו האזרח בבני
ישראל ולגר הגר בתוכם תורה אחת יהיה
לכם לעשה בשגגה והנפש אשר תעשה
ביד רמה מן האזרח ומן הגר את יהוה הוא
מגדף ונכרתה הנפש ההוא מקרב עמיה כי
דבר יהוה בזה ואת מצותו הפר הכרת
תכרת הנפש ההוא עונה בה
ויהיו בני ישראל במדבר וימצאו איש מקשש
עצים ביום השבת ויקריבו אתו המצאים אתו
מקשש עצים אל משה ואל אהרן ואל כל
העדה ויניחו אתו במשמר כי לא פרש מה
יעשה לו ויאמר יהוה אל
משה מות יומת האיש רגום אתו באבנים
כל העדה מחוץ למחנה ויצאו אתו כל העדה
אל מחוץ למחנה וירגמו אתו באבנים וימת
כאשר צוה יהוה את משה
ויאמר יהוה אל משה לאמר דבר אל בני
ישראל ואמרת אלהם ועשו להם ציצת
על כנפי בגדיהם לדרתם ונתנו על ציצת
הכנף פתיל תכלת והיה לכם לציצת וראיתם
אתו וזכרתם את כל מצות יהוה ועשיתם
אתם ולא תתורו אחרי לבבכם ואחרי עיניכם
אשר אתם זנים אחריהם למען תזכרו
ועשיתם את כל מצותי והייתם קדשים
לאלהיכם אני יהוה אלהיכם אשר הוצאתי
אתכם מארץ מצרים להיות לכם לאלהים
אני יהוה אלהיכם
ויקח קרח בן יצהר בן קהת בן לוי ודתן
ואבירם בני אליאב ואון בן פלת בני ראובן
ויקמו לפני משה ואנשים מבני ישראל
חמשים ומאתים נשיאי עדה קראי מועד
אנשי שם ויקהלו על משה ועל אהרן ויאמרו
אלהם רב לכם כי כל העדה כלם קדשים
ובתוכם יהוה ומדוע תתנשאו על קהל יהוה
וישמע משה ויפל על פניו וידבר אל קרח

ואל כל עדתו לאמר בקר וידע יהוה את
אשר לו ואת הקדוש והקריב אליו ואת אשר
יבחר בו יקריב אליו זאת עשו קחו לכם
מחתות קרח וכל עדתו ותנו בהן אש ושימו
עליהן קטרת לפני יהוה מחר והיה האיש
אשר יבחר יהוה הוא הקדוש רב לכם בני לוי
ויאמר משה אל קרח שמעו נא בני לוי
המעט מכם כי הבדיל אלהי ישראל אתכם
מעדת ישראל להקריב אתכם אליו לעבד
את עבדת משכן יהוה ולעמד לפני העדה
לשרתם ויקרב אתך ואת כל אחיך בני לוי
אתך ובקשתם גם כהנה לכן אתה וכל עדתך
הנעדים על יהוה ואהרן מה הוא כי תלינו
עליו וישלח משה לקרא לדתן ולאבירם
בני אליאב ויאמרו לא נעלה המעט כי
העליתנו מארץ זבת חלב ודבש להמיתנו
כמדבר כי תשתרר עלינו גם השתרר אף
לא אל ארץ זבת חלב ודבש הביאתנו ותתן
לנו נחלת שדה וכרם העיני האנשים ההם
תנקר לא נעלה ויחר למשה מאד ויאמר
אל יהוה אל תפן אל מנחתם לא חמור אחד
מהם נשאתי ולא הרעתי את אחד מהם
ויאמר משה אל קרח אתה וכל עדתך היו
לפני יהוה אתה והם ואהרן מחר וקחו איש
מחתתו ונתתם עליהם קטרת והקרבתם
לפני יהוה איש מחתתו חמשים ומאתים
מחתת ואתה ואהרן איש מחתתו ויקרבו
איש מחתתו ויתנו עליהם אש וישימו
עליהם קטרת ויעמדו פתח אהל מועד ומשה
ואהרן ויקהל עליהם קרח את כל העדה אל
פתח אהל מועד וירא כבוד יהוה אל כל
העדה וידבר יהוה אל משה
ואל אהרן לאמר הבדלו מתוך העדה הזאת
ואכלה אתם כרגע ויפלו על פניהם ויאמרו
אל אלהי הרוחת לכל בשר האיש אחד
יחטא ועל כל העדה תקצף וידבר
יהוה אל משה לאמר דבר אל העדה לאמר
העלו מסביב למשכן קרח דתן ואבירם ויקם
משה וילך אל דתן ואבירם וילכו אחריו זקני
ישראל וידבר אל העדה לאמר סורו נא מעל
אהלי האנשים הרשעים האלה ואל
תגעו בכל אשר להם פן תספו בכל חטאתם

ויעלו מעל משכן קרח דתן ואבירם מסביב
ודתן ואבירם יצאו נצבים פתח אהליהם
ונשיהם ובניהם וטפם ויאמר משה בזאת
תדעון כי יהוה שלחני לעשות את כל המעשים
האלה כי לא מלבי אם כמות כל האדם ימתון
אלה ופקדת כל האדם יפקד עליהם לא
יהוה שלחני ואם בריאה יברא יהוה ופצתה
האדמה את פיה ובלעה אתם ואת כל אשר
להם וירדו חיים שאלה וידעתם כי נאצו
האנשים האלה את יהוה ויהי ככלתו לדבר
את כל הדברים האלה ותבקע האדמה
אשר תחתיהם ותפתח הארץ את פיה ותבלע
אתם ואת בתיהם ואת כל האדם אשר לקרח
ואת כל הרכוש וירדו הם וכל אשר להם
חיים שאלה ותכס עליהם הארץ ויאבדו
מתוך הקהל וכל ישראל אשר סביבתיהם
נסו לקלם כי אמרו פן תבלענו הארץ ואש
יצאה מאת יהוה ותאכל את החמשים ומאתים
איש מקריבי הקטרת וידבר
יהוה אל משה לאמר אמר אל אלעזר בן
אהרן הכהן וירם את המחתת מבין השרפה
והאש זרה הלאה כי קדשו את מחתות
החטאים האלה בנפשתם ועשו אתם רקעי
פחים צפוי למזבח כי הקריבם לפני יהוה
ויקדשו ויהיו לאות לבני ישראל ויקרב
אלעזר הכהן את מחתות הנחשת אשר
הקריבו השרפים וירקעום צפוי למזבח זכרון
לבני ישראל למען אשר לא יקרב איש זר
אשר לא מזרע אהרן הוא להקטיר קטרת
לפני יהוה ולא יהיה כקרח וכעדתו כאשר
דבר יהוה ביד משה לו
וילנו כל עדת בני ישראל ממחרת על משה
ועל אהרן לאמר אתם המתם את עם יהוה
ויהי בהקהל העדה על משה ועל אהרן ויפנו
אל אהל מועד והנה כסהו הענן וירא כבוד
יהוה ויבא משה ואהרן אל פני אהל
מועד וידבר יהוה אל משה
לאמר הרמו מתוך העדה הזאת ואכלה אתם
כרגע ויפלו על פניהם ויאמר משה אל אהרן
קח את המחתה ותן עליה אש מעל המזבח
ושים קטרת והולך מהרה אל העדה וכפר
עליהם כי יצא הקצף מלפני יהוה החל הנגף

ויקח אהרן כאשר דבר משה וירץ אל תוך
הקהל והנה החל הנגף בעם ויתן את הקטרת
ויכפר על העם ויעמד בין המתים ובין החיים
ותעצר המגפה ויהיו המתים במגפה ארבעה
עשר אלף ושבע מאות מלבד המתים על דבר
קרח וישב אהרן אל משה אל פתח אהל
מועד והמגפה נעצרה
וידבר יהוה אל משה לאמר דבר אל בני
ישראל וקח מאתם משה לבית אב נשיא
כל נשיאהם לבית אבתם שנים עשר מטות
איש את שמו תכתב על מטהו ואת שם אהרן
תכתב על מטה לוי כי מטה אחד לראש בית
אבותם והנחתם באהל מועד לפני העדות
אשר אועד לכם שמה והיה האיש אשר אבחר
בו מטהו יפרח והשכתי מעלי את תלנות
בני ישראל אשר הם מלינים עליכם וידבר משה
אל בני ישראל ויתנו אליו כל נשיאיהם משה
לנשיא אחד מטה לנשיא אחד לבית אבתם
שנים עשר מטות ומטה אהרן בתוך מטותם
ויניח משה את המטות לפני יהוה באהל העדת
ויהי ממחרת ויבא משה אל אהל העדות
והנה פרח מטה אהרן לבית לוי ויצא פרח
ויציץ ציץ ויגמל שקדים ויצא משה את כל
כל המטות מלפני יהוה אל כל בני ישראל
ויראו ויקחו איש מטהו
ויאמר יהוה אל משה השב את מטה אהרן
לפני העדות למשמרת לאות לבני מרי ותכל
תלונתם מעלי ולא ימתו ויעש משה כאשר
צוה יהוה אתו כן עשה
ויאמרו בני ישראל אל משה לאמר הן גועינו
אבדנו כלנו אבדנו כל הקרב הקרב אל משכן
יהוה נמות האם תמנו לגוע ויאמר
יהוה אל אהרן אתה ובניך ובית אביך אתך
תשאו את עון המקדש ואתה ובניך אתך
תשאו את עון כהנתכם וגם את אחיך מטה
לוי שבט אביך הקרב אתך ויכלוו עליך
וישרתוך ואתה ובניך אתך לפני אהל העדת
ושמרו משמרתך ומשמרת כל האהל רק
אל כלי הקדש ואל המזבח לא יקרבו ולא
ימתו גם הם גם אתם ונכלו עליך ושמרו את
משמרת אהל מועד לכל עבדת האהל וזר
לא יקרב אליכם ושמרתם את משמרת הקדש

ואת משמרת המזבח ולא יהיה עוד קצף על
בני ישראל ואני הנה לקחתי את אחיכם הלוים
מתוך בני ישראל לכם מתנה נתנים ליהוה
לעבד את עבדת אהל מועד ואתך ובניך
אתך תשמרו את כהנתכם לכל דבר המזבח
ולמבית לפרכת ועבדתם עבדת מתנה אתן
את כהנתכם וזר הקרב יומת
וידבר יהוה אל אהרן ואני הנה נתתי לך
את משמרת תרומתי לכל קדשי בני ישראל
לך נתתים למשחה ולבניך לחק עולם זאת
יהיה לך מקדש הקדשים מן האש כל
קרבנם לכל מנחתם וכל חטאתם וכל
אשמם אשר ישיבו לי קדש קדשים לך
הוא ולבניך בקדש הקדשים תאכלנו כל
זכר יאכל אתו קדש יהיה לך וזה לך תרומת
מתנם לכל תנופת בני ישראל לך נתתים
ולבניך ולבנתיך אתך לחק עולם כל טהור
בביתך יאכל אתו כל חלב יצהר וכל חלב
תירוש ודגן ראשיתם אשר יתנו ליהוה לך
נתתים בכורי כל אשר בארצם אשר יביאו
ליהוה לך יהיה כל טהור בביתך יאכל
כל חרם בישראל לך יהיה כל פטר רחם
לכל בשר אשר יקריבו ליהוה באדם ובבהמה
יהיה לך אך פדה תפדה את בכור האדם
ואת בכור הבהמה הטמאה תפדה ופדויו
מבן חדש תפדה בערכך כסף חמשת
שקלים בשקל הקדש עשרים גרה הוא
אך בכור שור או בכור כשב או בכור עז לא
תפדה קדש הם את דמם תזרק על המזבח
ואת חלבם תקטיר אשה לריח ניחח ליהוה
ובשרם יהיה לך כחזה התנופה וכשוק
הימין לך יהיה כל תרומת הקדשים
אשר ירימו בני ישראל ליהוה נתתי לך
ולבניך ולבנתיך אתך לחק עולם ברית מלח
עולם הוא לפני יהוה לך ולזרעך אתך ויאמר
יהוה אל אהרן בארצם לא תנחל וחלק לא
יהיה לך בתוכם אני חלקך ונחלתך בתוך בני
ישראל ולבני לוי הנה נתתי כל
מעשר בישראל לנחלה חלף עבדתם אשר
הם עבדים את עבדת אהל מועד ולא יקרבו
עוד בני ישראל אל אהל מועד לשאת חטא
לכזות ועבד הלוי הוא את עבדת אהל מועד

והם ישאו עונם חקת עולם לדרתיכם ובתוך
בני ישראל לא ינחלו נחלה כי את מעשר
בני ישראל אשר ירימו ליהוה תרומה נתתי
ללוים לנחלה על כן אמרתי להם בתוך בני
ישראל לא ינחלו נחלה
וידבר יהוה אל משה לאמר ואל הלוים
תדבר ואמרת אלהם כי תקחו מאת בני
ישראל את המעשר אשר נתתי לכם מאתם
מנחלתכם והרמתם ממנו תרומת יהוה
מעשר מן המעשר ונחשב לכם תרומתכם
כדגן מן הגרן וכמלאה מן היקב כן תרימו גם
אתם תרומת יהוה מכל מעשרתיכם אשר
תקחו מאת בני ישראל ונתתם ממנו את
תרומת יהוה לאהרן הכהן מכל מתנתיכם
תרימו את כל תרומת יהוה מכל חלבו את
מקדשו ממנו ואמרת אלהם בהרימכם את
חלבו ממנו ונחשב ללוים כתבואת גרן
וכהבואת יקב ואכלתם אתו בכל מקום אתם
וביתכם כי שכר הוא לכם תחת עבדתכם
באהל מועד ולא תשאו עליו חטא בהרימכם
את חלבו ממנו ואת קדשי בני ישראל לא
תחללו ולא תמותו
וידבר יהוה אל משה ואל אהרן לאמר זאת
חקת התורה אשר צוה יהוה לאמר דבר
אל בני ישראל ויקחו אליך פרה אדמה
תמימה אשר אין בה מום אשר לא עלה
עליה על ונתתם אתה אל אלעזר הכהן
והוציא אתה אל מחוץ למחנה ושחט
אתה לפניו ולקח אלעזר הכהן מדמה
באצבעו והזה אל נכח פני אהל מועד
מדמה שבע פעמים ושרף את הפרה לעיניו
את עורה ואת בשרה ואת דמה על פרשה
ישרף ולקח הכהן עץ ארז ואזוב ושני תולעת
והשליך אל תוך שרפת הפרה וכבס בגדיו
הכהן ורחץ בשרו במים ואחר יבא אל
המחנה וטמא הכהן עד הערב ושרף אתה
יכבס בגדיו במים ורחץ בשרו במים וטמא עד
עד הערב ואסף איש שהור את אפר הפרה
והניח מחוץ למחנה במקום טהור והיתה
לעדת בני ישראל למשמרת למי נדה
חטאת הוא וכבס האסף את אפר הפרה את
בגדיו וטמא עד הערב והיתה לבני ישראל

Panel 053 Num 19.10b-22.7a

ולגר הגר בתוכם לחקת עולם הנגע בזמ
לכל נפש אדם ולטמא שבעת ימים ר
יתחטא בו ביום השלישי וביום ר השביעי
ישהר ואם לא יתחטא ביום ר השלישי וביום
השביעי לא ישהר כל הנגע בזמו ר בנפש
האדם אשר ימות ולא יתחטא את ר משכן
יהוה טמא ונכרתה הנפש ההוא מישראל
כי מי נדה לא זרק עליו טמא יהיה עוד טמאתו
בו זאת התורה אדם כי ימות באהל כל הבא
אל האהל וכל אשר באהל ישמא שבעת ימים
וכל כלי פתוח אשר אין צמיד פתיל עליו
טמא הוא וכל אשר יגע על פני השדה בחלל
חרב או במת או בעצם אדם או בקבר ישמא
שבעת ימים ולקחו לטמא מעפר ש ר פרך
הוחטאת ונתן עליו מים חיים אל כלי וכלקח
אזוב ושבל במים איש שהור והזה על האהל
ועל כל הכלים ועל הנפשות אשר היו שם
ועל הנגע בעצם או בחלל או במת או בקבר
והזה השהר על הטמא ביום השלישי וביום
השביעי וחטאו ביום השביעי וכבס בגדיו
ורחץ במים ושהר בערב ואיש אשר ישמא
ולא יתחטא ונכרתה הנפש ההוא מתוך
הקהל כי את מקדש יהוה טמא מי נדה לא
זרק עליו טמא הוא והיתה להם לחקת
עולם ומזה מי הנדה יכבס בגדיו והנגע במי
הנדה ישמא עד הערב וכל אשר יגע בו
השמא ישמא והנפש הנגעת תשמא עד
הערב
ויבאו בני ישראל כל העדה מדבר צן בחדש
הראשון וישב העם בקדש ותמת שם מרים
ותקבר שם ולא היה מים לעדה ויקהלו על
משה ועל אהרן ויריב העם עם משה ויאמרו
לאמר ולו גוענו בגוע אחינו לפני יהוה ולמה
הבאתם את קהל יהוה אל המדבר הזה
למות שם אנחנו ובעירנו ולמה העליתנו
ממצרים להביא אתנו אל המקום הרע
הזה לא מקום זרע ותאנה וגפן ורמון ומים
אין לשתות ויבא משה ואהרן מפני הקהל
אל פתח אהל מועד ויפלו על פניהם ויר א
כבוד יהוה אליהם
וידבר יהוה אל משה לאמר קח את המטה
והקהל את העדה אתה ואהרן אחיך

ודברתם אל הסלע לעיניהם ונתן מימיו
והוצאת להם מים מן הסלע והשקית את
העדה ואת בעירם ויקח משה את המטה
מלפני יהוה כאשר צוהו ויקהלו משה
ואהרן את הקהל אל פני הסלע ויאמר להם
שמעו נא המרים המן הסלע הזה נוציא
לכם מים וירם משה את ידו ויך את הסלע
במטהו פעמים ויצאו מים רבים ותשת העדה
ובעירם ויאמר יהוה אל משה
ואל אהרן יען לא האמנתם בי להקדישני
לעיני בני ישראל לכן לא תביאו את הקהל
הזה אל הארץ אשר נתתי להם המידה מי
מריבה אשר רבו בני ישראל את יהוה ויקדש
בם וישלח משה מלאכים
מקדש אל מלך אדום כה אמר אחיך ישראל
אתה ידעת את כל התלאה אשר מצאתנו
וירדו אבתינו מצרימה ונשב במצרים ימים
רבים וירעו לנו מצרים ולאבתינו ונצעק אל
יהוה וישמע קלנו וישלח מלאך ויצאנו
מוצרים והנה אנחנו בקדש עיר קצה גבולך
נעברה נא בארצך לא נעבר בשדה ובכרם
ולא נשתה מי באר דרך המלך נלך לא נטה
ימין ושמאול עד אשר נעבר גבולך ויאמר
אליו אדום לא תעבר בי פן בחרב אצא
לקראתך ויאמרו אליו בני ישראל במסלה
נעלה ואם מימיך נשתה אני ומקני ונתתי
מכרם רק אין דבר ברגלי אעברה ויאמר לא
תעבר ויצא אדום לקראתו בעם כבד וביד
חזקה וימאן אדום נתן את ישראל עבר מגבלו
ויט ישראל מעליו
ויסעו מקדש ויבאו בני ישראל כל העדה
הר ההר ויאמר יהוה אל משה ואל אהרן
בהר ההר על גבול ארץ אדום לאמר יאסף
אהרן אל עמיו כי לא יבא אל הארץ אשר
נתתי לבני ישראל על אשר מריתם את פי
למי מריבה קח את אהרן ואת אלעזר בנו
והעל אתם הר ההר והפשט את אהרן את
בגדיו והלבשתם את אלעזר בנו ואהרן
יאסף ומת שם ויעש משה כאשר צוה
יהוה ויעלו אל הר ההר לעיני כל העדה
ויפשט משה את אהרן את בגדיו וילבש אתם
את אלעזר בנו ויבת אהרן שם בראש ההר

וירד משה ואלעזר מן ההר וירא כל העדה
כי גוע אהרן ויבכו את אהרן שלשים יום כל
בית ישראל וישמע
הכנעני מלך ערד ישב הנגב כי בא ישראל
דרך האתרים וילחם בישראל וישב ממנו
שבי וידר ישראל נדר ליהוה ויאמר אם
נתן תתן את העם הזה בידי והחרמתי את ר
עריהם וישמע יהוה בקול ישראל ויתן את
הכנעני ויחרם אתהם ואת עריהם ויקרא שם
המקום חרמה
ויסעו מהר ההר דרך ים סוף לסבב את ר
ארץ אדום ותקצר נפש העם בד ר
וידבר העם באלהים ובמשה למה העליתנו
ממצרים למות במדבר כי אין לחם ואין
מים ונפשנו קצה בלחם הקלקל וישלח
יהוה בעם את הנחשים השרפים וינשכו את
העם וימת עם רב מישראל ויבא העם אל
משה ויאמרו חטאנו כי דברנו ביהוה ובך
התפלל אל יהוה ויסר מעלינו את הנחש
ויתפלל משה בעד העם ויאמר יהוה
משה עשה לך שרף ושים אתו על נס והיה
כל הנשוך וראה אתו וחי ויעש משה נחש
נחשת וישם אתו על הנס והיה אם נשך הנחש
את איש והביט אל נחש הנחשת וחי ויסעו
בני ישראל ויחנו באבת ויסעו מאבת ויחנו
בעיי העברים במדבר אשר על פני מואב
ממזרח השמש משם נסעו ויחנו בנחל זרד
משם נסעו ויחנו מעבר ארנון אשר במדבר
היצא מגבול האמורי כי ארנון גבול מואב בין
מואב ובין האמורי על כן יאמר בספר מלחמת
יהוה את והב בסופה ואת הנחלים ארנון
ואשד הנחלים אשר נטה לשבת ער ונשען
לגבול מואב ובושם בארה הוא הבאר אשר
אמר יהוה למשה אספ את העם ואתנה להם
מים אז ישיר ישראל את השירה
הזאת עלי באר ענו לה באר חפרוה שרים
כרוה נדיבי העם במחקק במשענתם וממדבר
מתנה וממתנה נחליאל ומנחליאל במות ר
ומבמות הגיא אשר בשדה מואב ראש הפסגה
ונשקפה על פני הישימן
וישלח ישראל מלאכים אל סיחן מלך האמרי
לאמר אעברה בארצך לא נטה בשדה

ונכרם לא נשתה מי באר בדרך המלך נלך ר
עד אשר נעבר גבלך ולא נתן סיחן את ר
ישראל עבר בגבלו ויאסף סיחן את כל עמו
ויצא לקראת ישראל המדברה ויבא יהצה
ויילחם בישראל וירשו ישראל לפי חר ר ע
וירש את ארצו מארנן עד יבק עד בני עמון
כי עז גבול בני עמון ויקח ישראל את כל הערים
האלה וישב ישראל בכל ערי האמרי בחשבון
ובכל בנתיה כי חשבון עיר סיחן מלך האמרי
הוא והוא נלחם במלך מואב הראשון ויקחו
את כל ארצו מידו עד ארנן על כן יאמרו ר
המשלים באו חשבון תבנה ותכונן עיר סיחון
כי אש יצאה מחשבון להבה מקריית ת סיחן
אכלה ער מואב בעלי במות ארנן אוי ר
מואב אבדת עם כמוש נתן בניו פליטים ובנתיו
בשבית למלך אמרי סיחון ונירים אבד חשבון
עד דיבן ונשים עד נפח אשר עד מידבא וישבו
ישראל בארץ האמרי וישלח משה לרגל
את יעזר וילכדו בנתיה ויירש את האמרי
אשר שם ויפנו ויעלו דרך הבשן ויצא ר עוג
מלך הבשן לקראתם הוא וכל עמו למלחמה
אדרעי ויאמר יהוה אל משה אל תירא אתו כי
בידך נתתי אתו ואת כל עמו ואת ארצו ועשית
לו כאשר עשית לסיחן מלך האמרי אשר ר
וישכו בחשבון ויכו אתו ואת בניו ואת כל ר
עמו עד בלתי השאיר לו שריד וירשו את ארצו
וישבו בני ישראל ויחנו בערבות מואב ע
מעבר לירדן ירחו וי ר א
נלך בן צפור את כל אשר עשה ישראל ר
לאמרי ויגר מואב מפני העם מאד כי ר ע
הוא ויקץ מואב מפני בני ישראל ויאמר
מואב אל זקני מדין עתה יכרכו הקהל את כל
סביבתינו כלחך השור את ירק השדה ובלק
בן צפור מלך למואב בעת ההוא וישלח
מלאכים אל בלעם בן בעור פתורה אשר על
הנהר ארץ בני עמו לקרא לו לאמר הנה עם
יצא ממצרים הנה כסה את עין הארץ והוא
ישב ממלי ועתה לכה נא ארה לי את העם
הזה כי עצום הוא ממני אולי אוכל נכה בו ע
ואגרשנו מן הארץ כי ידעתי את אשר תברך
מברך ואשר תאר יואר ויכלו זקני מואב
וזקני מדין וקסמים בידם ויבאו אל בלעם

והנה איש מבני ישראל בא ויקרב אל אחיו
את המדינית לעיני משה ולעיני כל עדת בני
ישראל והמה בכים פתח אהל מועד וירא
פינחס בן אלעזר בן אהרן הכהן ויקם מתוך
העדה ויקח רמח בידו ויבא אחר איש ישראל
אל הקבה וידקר את שניהם את איש ישראל
ואת האשה אל קבתה ותעצר המגפה מעל
בני ישראל ויהיו המתים במגפה ארבעה
ועשרים אלף
וידבר יהוה אל משה לאמר פינחס בן אלעזר
בן אהרן הכהן השיב את חמתי מעל בני
ישראל בקנאו את קנאתי בתוכם ולא כליתי
את בני ישראל בקנאתי לכן אמר הנני נתן לו
את בריתי שלום והיתה לו ולזרעו אחריו
ברית כהנת עולם תחת אשר קנא לאלהיו
ויכפר על בני ישראל ושם איש ישראל אשר
המכה אשר הכה את המדינית זמרי בן
סלוא נשיא בית אב לשמעני ושם האשה
המכה המדינית כזבי בת צור ראש אמות
בית אב במדין הוא
וידבר יהוה אל משה לאמר צרור את המדינים
והכיתם אותם כי צררים הם לכם בנכליהם
אשר נכלו לכם על דבר פעור ועל דבר כזבי
בת נשיא מדין אחתם המכה ביום המגפה
על דבר פעור וביום אחרי המגפה
ויאמר יהוה אל משה ואל אלעזר בן אהרן הכהן
לאמר שאו את ראש כל עדת בני ישראל
מבן עשרים שנה ומעלה לבית אבתם כל יצא
צבא בישראל וידבר משה ואלעזר הכהן
אתם בערבת מואב על ירדן יריחו לאמר מבן
עשרים שנה ומעלה כאשר צוה יהוה את
משה ובני ישראל היצאים מארץ מצרים
ראובן בכור ישראל בני ראובן חנוך משפחת
החנכי לפלוא משפחת הפלאי לחצרן משפחת
החצרני לכרמי משפחת הכרמי אלה משפחת
הראובני ויהיו פקדיהם שלשה וארבעים
אלף ושבע מאות ושלשים ובני פלוא אליאב
ובני אליאב נמואל ודתן ואבירם הוא דתן
ואבירם קרואי העדה אשר הצו על משה ועל
אהרן בעדת קרח בהצתם על יהוה ותפתח
הארץ את פיה ותבלע אתם ואת קרח במות
העדה באכל האש את חמשים ומאתים איש

ויהיו לנס ובני קרח לא מתו בני
שמעון למשפחתם לנמואל משפחת הנמואלי
לימין משפחת הימיני ליכין משפחת היכיני
לזרח משפחת הזרחי לשאול משפחת השאולי
אלה משפחת השמעני שנים ועשרים אלף
ומאתים בני גד למשפחתם
לצפון משפחת הצפוני לחגי משפחת החגי
לשוני משפחת השוני לאזני משפחת האזני
לעירי משפחת העירי לארוד משפחת הארודי
לאראלי משפחת האראלי אלה משפחת
בני גד לפקדיהם ארבעים אלף וחמש
מאות בני יהודה ער ואונן ויסתר
ואונן בארץ כנען ויהיו בני יהודה לשלה משפחת
לשלה משפחת השלני לפרץ משפחת הפרצי
לזרח משפחת הזרחי ויהיו בני פרץ לחצרן
משפחת החצרני לחמול משפחת החמולי
אלה משפחת יהודה לפקדיהם שלשה ושבעים
אלף וחמש מאות בני יששכר
למשפחתם תולע משפחת התולעי לפוה
משפחת הפוני לישוב משפחת הישבי לשמרן
משפחת השמרני אלה משפחת יששכר
לפקדיהם ארבעה וששים אלף ושלש
מאות בני זבולן
למשפחתם לסרד משפחת הסרדי לאלון
משפחת האלני ליחלאל משפחת היחלאלי
אלה משפחת הזבולני לפקדיהם ששים אלף
וחמש מאות בני יוסף
למשפחתם מנשה ואפרים בני מנשה למכיר
משפחת המכירי ומכיר הוליד את גלעד
לגלעד משפחת הגלעדי אלה בני גלעד איעזר
משפחת האיעזרי לחלק משפחת החלקי
ואשריאל משפחת האשריאלי ושכם משפחת
השכמי ושמידע משפחת השמידעי וחפר
משפחת החפרי וצלפחד בן חפר לא היו
לו בנים כי אם בנות ושם בנות צלפחד מחלה
ונעה וחגלה מלכה ותרצה אלה משפחת
מנשה ופקדיהם שנים וחמשים אלף ושבע
מאות אלה בני
בני אפרים למשפחתם לשותלח משפחת השתלחי
לבכר משפחת הבכרי לתחן משפחת התחני
ואלה בני שותלח לערן משפחת הערני
אלה משפחת בני אפרים לפקדיהם שנים

ושלשים אלף וחמש מאות אלה בני יוסף
למשפחתם בני בנימן
למשפחתם לבלע משפחת הבלעי לאשבל
משפחת האשבלי לאחירם משפחת האחירמי
לשפופם משפחת השופמי לחופם משפחת
החופמי ויהיו בני בלע ארד ונעמן משפחת
הארדי לנעמן משפחת הנעמי אלה בני בנימן
למשפחתם ופקדיהם חמשה וארבעים אלף
ושש מאות אלה בני דן
למשפחתם לשוחם משפחת השוחמי אלה
משפחת דן למשפחתם כל משפחת השוחמי
לפקדיהם ארבעה וששים אלף ואר בע
מאות בני אשר למשפחתם
לימנה משפחת הימנה לישוי משפחת הישוי
לבריעה משפחת הבריעי לבני בריעה לחבר
משפחת החברי למלכיאל משפחת המלכיאלי
ושם בת אשר שרח אלה משפחת בני
אשר לפקדיהם שלשה וחמשים אלף
וארבע מאות בני נפתלי למשפחתם
ליחצאל משפחת היחצאלי לגוני משפחת
הגוני ליצר משפחת היצרי לשלם משפחת
השלמי אלה משפחת נפתלי למשפחתם
ופקדיהם חמשה וארבעים אלף וארבע מאות
אלה פקודי בני ישראל שש מאות אלף
ואלף שבע מאות ושלשים
וידבר יהוה אל משה לאמר לאלה תחלק
הארץ בנחלה במספר שמות לרב תרבה
נחלתו ולמעט תמעיט נחלתו איש לפי
פקדיו יתן נחלתו אך בגורל יחלק
את הארץ לשמות מטות אבתם ינחלו
על פי הגורל תחלק נחלתו בין רב
למעט ואלה פקודי הלוי
למשפחתם לגרשון משפחת הגרשני לקהת
משפחת הקהתי למררי משפחת המררי
אלה משפחת לוי משפחת הלבני משפחת
החברני משפחת המחלי כושפחת המושי
משפחת הקרחי וקהת הולד את עמרם ושם
אשת עמרם יוכבד בת לוי אשר ילדה אתה
ללוי במצרים ותלד לעמרם את אהרן ואת
משה ואת מרים אחתם ויולד לאהרן את נדב
ואת אביהוא את אלעזר ואת איתמר ימת
נדב ואביהוא בהקריבם אש זרה לפני יהוה

ויאמר יהוה אל משה קח לך את יהושע בן
נון איש אשר רוח בו וסמכת את ידך עליו
והעמדת אתו לפני אלעזר הכהן ולפני
כל העדה וצויתה אתו לעיניהם ונתת מהודך עליו למען ישמעו כל עדת בני
ישראל ולפני אלעזר הכהן יעמד ושאל
לו במשפט האורים לפני יהוה על פיו
יצאו ועל פיו יבאו הוא וכל בני ישראל אתו
ואתו וכל העדה ויעש משה כאשר צוה יהוה
אתו ויקח את יהושע ויעמידהו לפני
אלעזר הכהן ולפני כל העדה ויסמך את ידיו עליו וישדהו כאשר דבר יהוה ביד
משה
וידבר יהוה אל משה לאמר צו את בני
ישראל ואמרת אלהם את קרבני לחמי
לאשי ריח ניחוחי תשמרו להקריב לי
במועדו ואמרת להם זה האשה אשר
תקריבו ליהוה כבשים בני שנה תמימם שנים
ליום עלה תמיד את הכבש אחד תעשה
בבקר ואת הכבש השני תעשה בין הערבים
ועשירית האיפה סלת למנחה בלולה בשמן
כתית רבעית ההין עלת תמיד העשיה בהר
סיני לריח ניחוח אשה ליהוה ונסכו רבעית
ההין לכבש האחד בקדש הסך נסך שכר
ליהוה ואת הכבש השני תעשה בין הערבים
כמנחת הבקר וכנסכו תעשה אשה ריח ניחוח
ליהוה
וביום השבת שני כבשים בני שנה תמימם
ושני עשרנים סלת מנחה בלולה בשמן
ונסכו עלת שבת בשבתו על עלת התמיד
ונסכה
ובראשי חדשיכם תקריבו עלה ליהוה
פרים בני בקר שנים ואיל אחד כבשים בני
שנה שבעה תמימם ושלשה עשרנים סלת
מנחה בלולה בשמן לפר האחד ושני עשרנים
סלת מנחה בלולה בשמן לאיל האחד
ועשרון עשרון סלת מנחה בלולה בשמן
לכבש האחד עלה ריח ניחוח אשה ליהוה
ונסכיהם חצי ההין יהיה לפר ושלישת ההין
לאיל ורבעית ההין לכבש יין זאת עלת חדש
בחדשו לחדשי השנה ושעיר עזים אחד
לחטאת ליהוה על עלת התמיד יעשה

ונסכו
בארבעה
ובחמשה
ימים מצוה
כל מלאכת
אשה עבה
אחד ושבעה
לכם ומנחתם
עשרנים
הכבשים
מלבד עלת
תעשו את
ימים לרחם
התמיד יעשו
קדש יהיה
תעשו
בהקריבכם
מקרא קדש
לא תעשו
פרים בני
בני שנה
עשרנים
האחד עשרון
הכבשים
מלבד עלת
יהיו לכם
ובחדשיכם
אחד לרחם
אחד ככבש

ונסכו ובחדש הראשון
בארבעה עשר יום לחדש פסח ליהוה׃
ובחמשה עשר יום לחדש הזה חג שבעת
ימים מצות יאכל ביום הראשון מקרא קדש
כל מלאכת עבדה לא תעשו והקרבתם
אשה עלה ליהוה פרים בני בקר שנים ואיל
אחד ושבעה כבשים בני שנה תמימם יהיו
לכם ומנחתם סלת בלולה בשמן שלשה
עשרנים לפר ושני עשרנים לאיל תעשו
עשרון עשרון תעשה לכבש האחד לשבעת
הכבשים ושעיר חטאת אחד לכפר עליכם
מלבד עלת הבקר אשר לעלת התמיד
תעשו את אלה כאלה תעשון יום שבעת
ימים לחם אשה ריח ניחח ליהוה על עולת
התמיד יעשה ונסכו ביום השביעי מקרא
קדש יהיה לכם כל מלאכת עבדה לא
תעשו וביום הבכורים
בהקריבכם מנחה חדשה ליהוה בשבעתיכם
מקרא קדש יהיה לכם כל מלאכת עבדה
לא תעשו והקרבתם עולה לריח ניחח ליהוה
פרים בני בקר שנים איל אחד שבעה כבשים
בני שנה ומנחתם סלת בלולה בשמן שלשה
עשרנים לפר האחד שני עשרנים לאיל
האחד עשרון עשרון לכבש האחד לשבעת
הכבשים שעיר עזים אחד לכפר עליכם
מלבד עלת התמיד ומנחתו תעשו תמימם
יהיו לכם ונסכיהם
ובחדש השביעי באחד לחדש מקרא קדש
יהיה לכם כל מלאכת עבדה לא תעשו יום
תרועה יהיה לכם ועשיתם עלה לריח ניחח
ליהוה פר בן בקר אחד איל אחד כבשים
בני שנה שבעה תמימם ומנחתם סלת בלולה
בשמן שלשה עשרנים לפר שני עשרנים
לאיל ועשרון אחד לכבש האחד לשבעת
הכבשים ושעיר עזים אחד לחטאת לכפר
עליכם מלבד עלת החדש ומנחתה ועלת
התמיד ומנחתה ונסכיהם כמשפטם לריח
ניחח אשה ליהוה ובעשור לחדש
השביעי הזה מקרא קדש יהיה לכם ועניתם את
נפשתיכם כל מלאכה לא תעשו והקרבתם
עלה ליהוה ריח ניחח פר בן בקר אחד איל
אחד כבשים בני שנה שבעה תמימם יהיו לכם

ומנחתם סלת בלולה בשמן שלשה
עשרנים לפר שני עשרנים לאיל
עשרון עשרון לכבש האחד לשבעת
הכבשים שעיר עזים אחד וחטאת מלבד
וחטאת הכפרים ועלת התמיד ומנחתה
ונסכיהם ובחמשה עשר יום
לחדש השביעי מקרא קדש יהיה לכם כל
מלאכת עבדה לא תעשו וחגתם חג ליהוה
שבעת ימים והקרבתם עלה אשה ריח
ניחח ליהוה פרים בני בקר שלשה עשר
אילם שנים כבשים בני שנה ארבעה עשר
תמימם יהיו ומנחתם סלת בלולה בשמן
שלשה עשרנים לפר האחד לשלשה עשר
פרים שני עשרנים לאיל האחד לשני אילם
ועשרון עשרון לכבש האחד לארבעה עשר
כבשים ושעיר עזים אחד חטאת מלבד עלת
התמיד מנחתה ונסכה וביום
השני פרים בני בקר שנים עשר אילם
שנים כבשים בני שנה ארבעה עשר
תמימם ומנחתם ונסכיהם לפרים לאילם
ולכבשים במספרם כמשפט ושעיר עזים
אחד וחטאת מלבד עלת התמיד ומנחתה
ונסכיהם וביום השלישי
פרים עשרה אילם שנים כבשים בני
שנה ארבעה עשר תמימם ומנחתם ונסכיהם
לפרים לאילם ולכבשים במספרם כמשפט
ושעיר חטאת אחד מלבד עלת התמיד
ומנחתה ונסכה וביום הרביעי
פרים עשרה אילם שנים כבשים בני שנה
ארבעה עשר תמימם מנחתם ונסכיהם נפרים
לאילם ולכבשים במספרם כמשפט ושעיר
עזים אחד וחטאת מלבד עלת התמיד
מנחתה ונסכה וביום החמישי
פרים תשעה אילם שנים כבשים בני שנה
ארבעה עשר תמימם ומנחתם ונסכיהם לפרים
לאילם ולכבשים במספרם כמשפט ושעיר
חטאת אחד מלבד עלת התמיד ומנחתה
ונסכה וביום הששי פרים
שמנה אילם שנים כבשים בני שנה ארבעה
עשר תמימם ומנחתם ונסכיהם לפרים
לאילם ולכבשים במספרם כמשפט ושעיר
חטאת אחד מלבד עלת התמיד מנחתה

ונסכה וביום השביעי פרים
שבעה אילם שנים כבשים בני שנה ארבעה
עשר תמימם ומנחתם ונסכיהם לפרים
ולכבשים במספרם כמשפט ושעיר
חטאת אחד מלבד עלת התמיד מנחתה
ונסכה וביום השמיני
עצרת תהיה לכם כל מלאכת עבדה לא
תעשו והקרבתם עלה אשה ריח ניחח ליהוה
פר אחד איל אחד כבשים בני שנה שבעה
תמימם ומנחתם ונסכיהם לפר לאיל ולכבשים
במספרם כמשפט ושעיר חטאת אחד מלבד
עלת התמיד ומנחתה ונסכה תעשו
ליהוה במועדיכם לבד מנדריכם ונדבתיכם
לעלתיכם ולמנחתיכם ולנסכיכם ולשלמיכם
ויאמר משה אל בני ישראל ככל אשר צוה
יהוה את משה׃
וידבר משה אל ראשי המטות לבני ישראל
לאמר זה הדבר אשר צוה יהוה איש כי ידר
נדר ליהוה או השבע שבעה לאסר אסר על
נפשו לא יחל דברו ככל היצא מפיו יעשה׃
ואשה כי תדר נדר ליהוה ואסרה אסר בבית
אביה בנעריה ושמע אביה את נדרה ואסרה
אשר אסרה על נפשה והחרישה לה אביה
וקמו כל נדריה וכל אסר אשר אסרה על
נפשה יקום ואם הניא אביה אתה ביום שמעו
כל נדריה ואסריה אשר אסרה על נפשה לא
יקום ויהוה יסלח לה כי הניא אביה אתה׃
ואם היו תהיה לאיש ונדריה עליה או מבטא
שפתיה אשר אסרה על נפשה׃ ושמע
אישה ביום שמעו והחרישה לה וקמו נדריה
ואסריה אשר אסרה על נפשה יקמו ואם
ביום שמע אישה ניא אותה והפר את נדרה
אשר עליה ואת מבטא שפתיה אשר אסרה
על נפשה ויהוה יסלח לה ונדר אלמנה
וגרושה כל אשר אסרה על נפשה יקום
עליה ואם בית אישה נדרה או אסרה
אסר על נפשה בשבעה׃ ושמע אישה
והחרישה לה הניא אתה וקמו כל נדריה
וכל אסר אשר אסרה על נפשה יקום ואם
הפר יפר אתם אישה ביום שמעו כל מוצא
שפתיה לנדריה ולאסר נפשה לא יקום
אישה הפרם ויהוה יסלח לה כל נדר

וכל שבעת אסר לענת נפש אישה יקימנו
ואישה יפרנו ואם החרש יחריש לה אישה
מים אל יום והקים את כל נדריה או את כל
אסריה אשר עליה הקים אתם כי החריש
לה ביום שמעו ואם הפר יפר אתם אחר
שמעו ונשא את עונה אכה החקים אשר צוה
יהוה את משה בין איש לאשתו בין אב לבתו
בנעריה בית אביה׃
וידבר יהוה אל משה לאמר נקם נקמת בני
ישראל אל מאת המדינים אחר תאסף אל עמיך
וידבר משה אל העם לאמר הזיכו מאתכם
אנשים לצבא ויהיו על מדין לתת נקמת
יהוה במדין אלף למטה לכל
משוש ישראל תשלחו לצבא וימסרו
מאלפי ישראל אלף למטה שנים עשר
אלף חלוצי צבא וישלח אתם משה אלף
למטה לצבא אתם ואת פינחס בן אלעזר
הכהן לצבא וכלי הקדש וחצוצרות התרועה
בידו ויצבאו על מדין כאשר צוה יהוה את
משה ויהרגו כל זכר ואת מלכי מדין הרגו
על חלליהם את אוי ואת רקם ואת צור ואת
חור ואת רבע חמשת מלכי מדין ואת בלעם
בן בעור הרגו בחרב וישבו בני ישראל את
נשי מדין ואת טפם ואת כל בהמתם ואת כל
מקנהם ואת כל חילם בזזו ואת כל עריהם
במושבתם ואת כל טירתם שרפו באש
ויקחו את כל השלל ואת כל המלקוח באדם
ובבהמה ויבאו אל משה ואל אלעזר הכהן
ואל עדת בני ישראל את השבי ואת המלקוח
ואת השלל אל המחנה אל ערבת מואב
אשר על ירדן ירחו ויצאו
משה ואלעזר הכהן וכל נשיאי העדה
לקראתם אל מחוץ למחנה ויקצף משה
על פקודי החיל שרי האלפים ושרי המאות
הבאים מצבא המלחמה ויאמר אליהם
משה החייתם כל נקבה הן הנה היו לבני
ישראל אל דבר בלעם למסר מעל ביהוה
על דבר פעור ותהי המגפה בעדת יהוה׃
ועתה הרגו כל זכר בטף וכל אשה ידעת
איש למשכב זכר הרגו וכל הטף בנשים
אשר לא ידעו משכב זכר החיו לכם ואתם
חנו מחוץ למחנה שבעת ימים כל הרג נפש

Panel 057 Num 31.19b-33.54

וכל נגע בחלל תחושאו ביום השביעי
וביום השביעי אתם ושביכם וכל בגד וכל
כלי עור וכל מעשה עזים וכל כלי עץ
תתחשאו׃ ויאמר אלעזר
הכהן אל אנשי הצבא הבאים למלחמה
זאת חקת התורה אשר ציה יהוה את
משה אך את הזהב ואת הכסף את הנחשת
את הברזל את הבדיל ואת העפרת כל
דבר אשר יבא באש תעבירו באש ושהר
אך במי נדה יתחטא וכל אשר לא
יבא באש תעבירו במים וכבסתם בגדיכם
ביום השביעי ושהרתם ואחר תבאו אל
המחנה׃ ויאמר יהוה אל משה
לאמר שא את ראש מלקוח השבי באדם
ובבהמה אתה ואלעזר הכהן וראשי אבות
העדה וחצית את המלקוח בין תפשי המלחמה
היצאים לצבא ובין כל העדה והרמת מכס
ליהוה מאת אנשי המלחמה היצאים לצבא
אחד נפש מחמש המאות מן האדם ומן הבקר
ומן החמרים ומן הצאן ממחציתם תקחו
ונתתה לאלעזר הכהן תרומת יהוה וממחצת
בני ישראל תקח אחד אחז מן החמשים בזן
האדם מן הבקר מן החמרים ומן הצאן מכל
הנפש ונתתה אתם ללוים שמרי משמרת
משכן יהוה ויעש משה ואלעזר הכהן כאשר
צוה יהוה את משה ויהי המלקוח יתר הבז
אשר בזזו עם הצבא צאן שש מאות אלף
ושבעים אלף וחמשת אלפים ובקר שבעים
ושבעים אלף וחמרים אחד ושלשים אלף
ונפש אדם מן הנשים אשר לא ידעו משכב
זכר כל נפש שנים ושלשים אלף ותהי המחצה
חלק היצאים בצבא מספר הצאן שלש
מאות אלף ושלשים אלף ושבעת אלפים
וחמש מאות ויהי המכס ליהוה מן הצאן שש
מאות וחמש ושבעים והבקר שלשה ושלשים
אלף ומכסם ליהוה שנים ושבעים וחמרים
שלשים אלף וחמש מאות ומכסם ליהוה
אחד וששים ונפש אדם שתי עשר אלף
ומכסם ליהוה שנים ושלשים נפש יתן
משה את מכס תרומת יהוה לאלעזר הכהן
כאשר צוה יהוה את משה וממחצית בני
ישראל אשר חצה משה מן האנשים הצבאים

ותהי מחצת העדה מן הצאן שלש מאות
אלף ושלשים אלף וחמש מאות
מאות ועשרים אלף וחמשת אלפים
ובקר שלשים אלף ושבעת אלפים וחמש
מאות ועשרים אלף וחמשת אלפים
וחמרים שלשים אלף וחמש מאות
ונפש אדם שש עשרה אלף ויהי המחצה
חלק יצחק שלשים ושש אלף ויהי מכסם
ליהוה שתים ושבעים נפש ויתן משה
את מכס תרומת יהוה לאלעזר הכהן
כאשר צוה יהוה את משה ויקח משה מבחצת בני
ישראל את האחז אחד מן החמשים מן
האדם ומן הבהמה ויתן אתם ללוים שמרי
משמרת משכן יהוה כאשר צוה יהוה את
משה ויקרבו אל משה הפקדים אשר
לאלפי הצבא שרי האלפים ושרי המאות
ויאמרו אל משה עבדיך נשאו את ראש
אנשי המלחמה אשר בידנו ולא נפקד מבנו
איש ונקרב את קרבן יהוה איש אשר מצא
כלי זהב אצעדה וצמיד טבעת עגיל וכומז
לכפר על נפשתינו לפני יהוה ויקח משה
ואלעזר הכהן את הזהב מאתם כל כלי
מעשה ויהי כל זהב התרומה אשר הרימו
ליהוה שש עשר אלף שבע מאות וחמשים
שקל מאת שרי האלפים ומאת שרי המאות
אנשי הצבא בזזו איש לו ויקח משה ואלעזר
הכהן את הזהב מאת שרי האלפים והמאות
ויבאו אתו אל אהל מועד זכרון לבני ישראל
לפני יהוה
ומקנה רב היה לבני ראובן ולבני גד עצום
מאד ויראו את ארץ יעזר ואת ארץ גלעד
והנה המקום מקום מקנה ויבאו בני גד
ובני ראובן ויאמרו אל משה ואל אלעזר הכהן
ואל נשיאי העדה לאמר עטרות ודיבן
ויעזר ונמרה וחשבון ואלעלה
וצבם ובעון הארץ אשר הכה יהוה לפני
עדת ישראל ארץ מקנה הוא ולעבדיך
מקנה ויאמרו אם מצאנו
חן בעיניך יתן את הארץ הזאת לעבדיך
לאחזה אל תעברנו את הירדן ויאמרו
משה לבני גד ולבני ראובן התאחיכם יבאו
למלחמה ואתם תשבו פה ולמה תנואון
את לב בני ישראל מעבר אל הארץ אשר
נתן להם יהוה כה עשו אבתיכם בשלחי
אתם מקדש ברנע לראות את הארץ ויעלו
עד נחל אשכול וירא את הארץ וינאו את
לב בני ישראל לבלתי בא אל הארץ אשר
נתן להם יהוה ויחר אף יהוה ביום ההוא

וישבע לאמר אם יראו האנשים העלים
מבן עשרים שנה ומעלה את האדמה
אשר נשבעתי לאברהם ליצחק
וליעקב כי לא מלאו אחרי בלתי כלב בן
יפנה הקנזי ויהושע בן נון כי מלאו אחרי
יהוה ויחר אף יהוה בישראל וינעם במדבר
ארבעים שנה עד תם כל הדור העשה
הרע בעיני יהוה והנה קמתם תחת אבתיכם
תרבית אנשים חטאים לספות עוד על חרון אף
יהוה אל ישראל כי תשובן מאחריו ויסף
עוד להניחו במדבר ושחתם לכל העם
הזה ויגשו אליו ויאמרו
גדרת צאן נבנה למקננו פה וערים לטפנו
ואנחנו נחלץ חשים לפני בני ישראל עד
אשר אם הבאנום אל מקומם וישב עמנו
בערי המבצר מפני ישבי הארץ לא נשוב
אל בתינו עד התנחל בני ישראל
נחלתו כי לא ננחל אתם מעבר לירדן
והלאה כי באה נחלתנו אלינו מעבר הירדן
מזרחה
ויאמר אליהם משה אם תעשון את הדבר
הזה אם תחלצו לפני יהוה למלחמה ועבר
לכם כל חלוץ את הירדן לפני יהוה עד
הורישו את אביו מפניו ונכבשה הארץ
לפני יהוה ואחר תשבו והייתם נקים מיהוה
וליישראל והיתה הארץ הזאת לכם
לאחזה לפני יהוה ואם לא תעשון כן
הנה חטאתם ליהוה וידעו חטאתכם
אשר תמצא אתכם בנו לכם ערים לטפכם
וגדרת לצאנכם והיצא מפיכם תעשו
ויאמר בני גד ובני ראובן אל משה לאמר
עבדיך יעשו כאשר אדני מצוה אתנו נשינו
מקננו וכל בהמתנו יהיו שם בערי הגלעד
ועבדיך יעברו כל חלוץ צבא לפני יהוה
למלחמה כאשר אדני דבר ויצו אתם משה
את אלעזר הכהן ואת יהושע בן נון ואת
ראשי אבות המטות לבני ישראל ויאמר
משה אלהם אם יעברו בני גד ובני ראובן
אתכם את הירדן כל חלוץ למלחמה לפני
יהוה ונכבשה הארץ לפניכם ונתתם להם
את ארץ הגלעד לאחזה ואם לא יעברו
חלוצים אתכם ונאחזו בתככם בארץ כנען

ויענו בני גד ובני ראובן לאמר אשר
דבר יהוה אל עבדיך כן נעשה נחנו נעבר
חלוצים לפני יהוה ארץ כנען ואחזתנו אחזת
פרץ ויהי כי ראו בני ישראל כי
נחלתנו מעבר לירדן ויתן להם משה לבני
גד ולבני ראובן ולחצי שבט מנשה בן יוסף
את ממלכת סיחן מלך האמרי ואת ממלכת
עוג מלך הבשן הארץ בגבלת ערי
הארץ סביב ויבנו בני גד את דיבן ואת עטרת
ואת ערער ואת עטרת שופן ואת יעזר
ויגבהה ואת בית נמרה ואת בית הרן ערי
מבצר וגדרת צאן ובני ראובן בנו את חשבון
ואת אלעלא ואת קריתים ואת נבו ואת בעל
מעון מוסבת שם ואת שבמה ויקראו בשמות
את שמות הערים אשר בנו וילכו בני מכיר
בן מנשה גלעדה וירש את האמרי
אשר בה ויתן משה את הגלעד למכיר בן
מנשה וישב בה ויאיר בן מנשה הלך וילכד
את חותיהם ויקרא אתהן חות יאיר ונבח
הלך וילכד את קנת ואת בנתיה ויקרא לה
נבוח בשמו
אלה מסעי בני ישראל אשר יצאו מארץ
מצרים לצבאתם ביד משה ואהרן ויכתב
משה את מוצאיהם למסעיהם על פי יהוה
ואלה מסעיהם למוצאיהם ויסעו מרעמסס
בחדש הראשון בחמשה עשר יום לחדש
ממחרת הפסח יצאו בני ישראל
ביד רמה לעיני כל מצרים ומצרים מקברים
את אשר הכה יהוה בהם כל בכור ובאלהיהם
עשה יהוה שפטים ויסעו בני ישראל מרעמסס
ויחנו בסכת ויסעו מסכת ויחנו באתם אשר
בקצה המדבר ויסעו מאתם וישב על פי
החירת אשר על פני בעל צפון ויחנו לפני
מגדל ויסעו מפני החירת ויעברו בתוך הים
המדברה וילכו דרך שלשת ימים במדבר
אתם ויחנו במרה ויסעו מנרה ויבאו אילמה
ובאילם שתים עשרה עינת מים ושבעים
תמרים ויחנו שם ויסעו מאילם ויחנו על ים
סוף ויסעו מים סוף ויחנו במדבר סין ויסעו
ממדבר סין ויחנו בדפקה ויסעו מדפקה
ויחנו באלוש ויסעו מאלוש ויחנוברפידם
ולא היה שם מים לעם לשתות ויסעו מרפידם
ויחנו במדבר סיני ויסעו ממדבר סיני

ויחנו בקברת התאוה ויסעו מקברת התאוה
ויחנו בחצרת ויסעו מחצרת ויחנו ברתמה
ויסעו מרתמה ויחנו ברמון פרץ ויסעו מרמון
פרץ ויחנו בלבנה ויסעו מלבנה ויחנו ברסה
ויסעו מרסה ויחנו בקהלתה ויסעו מקהלתה
ויחנו בהר שפר ויסעו מהר שפר ויחנו
בחרדה ויסעו מחרדה ויחנו במקהלת
ויסעו ממקהלת ויחנו בתחת ויסעו מתחת
ויחנו בתרח ויסעו מתרח ויחנו במתקה ויסעו
ממתקה ויחנו בחשמנה ויסעו מחשמנה ויחנו
במסרות ויסעו ממסרות ויחנו בבני יעקן
ויסעו מבני יעקן ויחנו בחר הגדגד ויסעו מחר
הגדגד ויחנו בישבתה ויסעו מיטבתה ויחנו
בעברנה ויסעו מעברנה ויחנו בעצין גבר ויסעו
מעצין גבר ויחנו במדבר צן הוא קדש ויסעו
מקדש ויחנו בהר ההר בקצה ארץ אדום ויעל
אהרן הכהן אל הר ההר על פי יהוה ויכתב שם
בשנת הארבעים לצאת בני ישראל מארץ
מצרים בחדש החמישי באחד לחדש יאחרן
בן שלש ועשרים ומאת שנה במותו בהר
ההר וישמע הכנעני מלך ערד
והוא ישב בנגב בארץ כנען בבא בני ישראל
ויסעו מהר ההר ויחנו בצלמנה ויסעו מצלמנה
ויחנו בפונן ויסעו מפונן ויחנו באבות ויסעו
מאבת ויחנו בעיי העברים בגבול מואב ויסעו
מעיים ויחנו בדיבן גד ויסעו מדיבן גד ויחנו
בעלמן דבלתימה ויסעו מעלמן דבלתימה
ויחנו בהרי העברים לפני נבו ויסעו מהרי
העברים ויחנו בערבת מואב על ירדן ירחו
ויחנו על הירדן מבית הישמת עד אבל
השטים בערבת מואב וידבר יהוה
אל משה בערבת מואב על ירדן ירחו לאמר
דבר אל בני ישראל ואמרת אלהם כי אתם
עברים את הירדן אל ארץ כנען והורשתם
את כל ישבי הארץ מפניכם ואבדתם את כל
משכיתם ואת כל צלמי מסכתם תאבדו
ואת כל במותם תשמידו והורשתם את הארץ
וישבתם בה כי לכם נתתי את הארץ
לרשת אתה והתנחלתם את הארץ בגורל
למשפחתיכם לרב תרבו את נחלתו ולמעט
תמעיט את נחלתו אל אשר יצא לו שמה
הגורל לו יהיה למטות אבתיכם תתנחלו

אם לא תורישו את יושבי הארץ מפניכם
והיה אשר תותירו מהם לשכים בעיניכם
ולצננים בצדיכם וצררו אתכם על הארץ
אשר אתם ישבים בה והיה כאשר דמיתי
לעשות להם אעשה לכם
וידבר יהוה אל משה לאמר צו את בני
ישראל ואמרת אלהם כי אתם באים אל
הארץ כנען זאת הארץ אשר תפל לכם
בנחלה ארץ כנען לגבלתיה והיה לכם פאת
נגב ממדבר צן על ידי אדום והיה לכם גבול
נגב מקצה ים המלח קדמה ונסב לכם הגבול
מנגב למעלה עקרבים ועבר צנה והיה תוצאתו
מנגב לקדש ברנע ויצא חצר אדר ועבר
עצמנה ונסב הגבול מעצמון נחלה מצרים
והיו תוצאתיו הימה והגבול ים והיה לכם הים
הגדול וגבול זה יהיה לכם גבול ים וזה יהיר
לכם גבול צפון מן הים הגדל תתאו לכם הר
ההר מהר החר תתאו לבא חמת והיו תוצאת
הגבל צדדה ויצא הגבל זפרנה והיו תוצאתיו
חצר עינן זה יהיה לכם גבול צפון והתאויתם
לכם לגבול קדמה מחצר עינן שפמה וירד
הגבל משפם הרבלה מקדם לעין וירד הגבל ונחה
על כתף ים כנרת קדמה וירד הגבול הירדנה
והיו תוצאתיו ים המלח זאת תהיר לכם
הארץ לגבלתיה סביב ויצו משה את בני
ישראל לאמר זאת הארץ אשר תנחלו
בה בגורל אשר צוה יהוה לתת לתשעת
המטות וחצי המטה כי לקחו משר בני
הראובני לבית אבתם ומטה בני הגדי לבית
אבתם וחצי משה מנשה לקחו נחלתם שני
המטות וחצי המטה לקחו נחלתם מעבר
לירדן ירחו קדמה מזרחה
וידבר יהוה אל משה לאמר אלה האנשים אשר ינחלו לכם את הארץ אלעזר
הכהן ויהושע בן נון נשיא אחד נשיא אחד
ממטה תקחו לנחל את הארץ ואלה שמות
האנשים למטה יהודה כלב בן יפנה וכמטה
בני שמעון שמואל בן עמיהוד למטה בנימן
אלידד בן כסלון ולמטה בני דן נשיא בקי בן
יגלי לבני יוסף למטה בני מנשה נשיא חניאל
בן אפד ולמטה בני אפרים נשיא קמואל בן
שפטן ולמטה בני זבולן נשיא אליצפן בן פרנך
ולמטה בני יששכר נשיא פלטיאל בן עזן
ולמטה בני אשר נשיא אחיהוד בן עמיהוד
ולמטה בני נפתלי נשיא פדהאל בן עמיהוד
אלה אשר צוה יהוה לנחל את בני ישראל
בארץ כנען
וידבר יהוה אל משה בערבת מואב על ירדן
ירחו לאמר צו את בני ישראל ונתנו ללוים
מנחלת אחזתם ערים לשבת ומגרש לערים
סביבתיהם תתנו ללוים והיו הערים להם
לשבת ומגרשיהם יהיו לבהמתם ולרכשם
ולכל חיתם ומגרשי הערים אשר תתנו
ללוים מקיר העיר וחוצה אלף אמה סביב
ומדתם מחוץ לעיר את פאת קדמה אלפים
באמה ואת פאת נגב אלפים באמה ואת פאת
ים אלפים באמה ואת פאת צפון אלפים
באמה והעיר בתוך זה יהיה להם מגרשי
הערים ואת הערים אשר תתנו ללוים את שש
ערי המקלט אשר תתנו לנס שמה הרצח
ועליהם תתנו ארבעים ושתים עיר כל
הערים אשר תתנו ללוים ארבעים ושמנה
עיר אתהן ואת מגרשיהן והערים אשר תתנו
מאחזת בני ישראל מאת הרב תרבו ומאת
המעט תמעיטו איש כפי נחלתו אשר ינחלו
יתן מערין ללוים
וידבר יהוה אל משה לאמר דבר אל בני
ישראל ואמרת אלהם כי אתם עברים את
הירדן ארצה כנען והקריתם לכם ערים ערי
מקלט תהיינה לכם ונס שמה רצח מכה נפש
בשגגה והיו לכם הערים למקלט מגאל
ולא ימות הרצח עד עמדו לפני העדה
למשפט והערים אשר תתנו שש ערי
מקלט תהיינה לכם את שלש הערים
תתנו מעבר לירדן ואת שלש הערים תתנו
בארץ כנען ערי מקלט תהיינה לבני ישראל
ולגר ולתושב בתוכם תהיינה שש הערים
האלה למקלט לנוס שמה כל מכה נפש
בשגגה ואם בכלי ברזל הכהו וימת רצח
הוא מות יומת הרצח ואם באבן יד אשר
ימות בה הכהו ויבות רצח הוא מות יומת
הרצח או בכלי עץ יד אשר ימות בו הכהו
ויכות רצח הוא מות יומת הרצח גאל הדם
הוא ימית את הרצח בפגעו בו הוא ימתנו
ואם בשנאה יהדפנו או השליך עליו
בצדיה וימת או באיבה הכהו בידו וימת
מות יומת המכה רצח הוא גאל הדם ימית
את הרצח בפגעו בו ואם בפתע בלא איבה
הדפו או השליך עליו כל כלי בלא צדיה
או בכל אבן אשר ימות בה בלא ראות ויפל
עליו וימת והוא לא אויב לו ולא מבקש
רעתו ושפטו העדה בין המכה ובין גאל
הדם על המשפטים האלה והצילו העדה
את הרצח מיד גאל הדם והשיבו אתו העדה
אל עיר מקלטו אשר נס שמה וישבה עד
מות הכהן הגדל אשר משחו אתו בשמן
הקדש ואם יצא יצא הרצח את גבול עיר
מקלטו אשר ינוס שמה ומצא אתו גאל הדם
מחוץ לגבול עיר מקלטו ורצח גאל הדם את
הרצח אין לו דם כי בעיר מקלטו ישב עד
מות הכהן הגדל ואחרי מות הכהן הגדל
ישוב הרצח אל ארץ אחזתו והיו אלה לכם
לחקת משפט לדרתיכם בכל מושבתיכם
כל מכה נפש לפי עדים ירצח את הרצח
ועד אחד לא יענה בנפש למות ולא תקחו
כפר לנפש רצח אשר הוא רשע למות כי
מות יומת ולא תקחו כפר לנוס אל עיר
מקלטו לשוב לשבת בארץ עד מות הכהן
ולא תחניפו את הארץ אשר אתם בה כי
הדם הוא יחניף את הארץ וכארץ לא יכפר
לדם אשר שפך בה כי אם בדם שפכו וכא
תטמא את הארץ אשר אתם ישבים בה
אשר אני שכן בתוכה כי אני יהוה שכן בתוך
בני ישראל
ויקרבו ראשי האבות למשפחת בני גלעד
בן מכיר בן מנשה ממשפחת בני יוסף וידברו
לפני משה ולפני הנשאים ראשי אבות לבני
ישראל ויאמרו את אדני צוה יהוה לתת את
הארץ בנחלה בגורל לבני ישראל ואדני
צוה ביהוה לתת את נחלת צלפחד אחינו
לבנתיו והיו לאחד מבני שבטי בני ישראל
לנשים ונגרעה נחלתן מנחלת אבתינו ונוסף
על נחלת המטה אשר תהיינה להם ומגרל
נחלתנו יגרע ואם יהיה היבל לבני ישראל
ונוספה נחלתן על נחלת המטה אשר תהיינה
להם ומנחלת מטה אבתינו יגרע נחלתן
ויצו משה את בני ישראל על פי יהוה לאמר
כן מטה בני יוסף דברים זה הדבר אשר
צוה יהוה לבנות צלפחד לאמר לטוב
בעיניהם תהיינה לנשים אך למשפחת
משה אביהם תהיינה לנשים ולא תסב נחלה
לבני ישראל ממטה אל מטה כי איש בנחלת
מטה אבתיו ידבקו בני ישראל וכל בת
ירשת נחלה ממטות בני ישראל לאחד
ממשפחת מטה אביה תהיה לאשה למען
ירשו בני ישראל איש נחלת אבתיו ולא
תסב נחלה ממטה למטה אחר כי איש
בנחלתו ידבקו מטות בני ישראל כאשר
צוה יהוה את משה כן עשו בנות צלפחד
ותהיינה מחלה תרצה וחגלה ומלכה ונעה
בנות צלפחד לבני דדיהן לנשים ממשפחת
בני מנשה בן יוסף היו לנשים ותהי נחלתן
על מטה משפחת אביהן אלה המצות
והמשפטים אשר צוה יהוה ביד משה אל
בני ישראל בערבת מואב על ירדן ירחו
אלה הדברים אשר דבר משה אל כל
ישראל בעבר הירדן במדבר בערבה מול
סוף בין פארן ובין תפל ולבן וחצרת ודי זהב
אחד עשר יום מחרב דרך הר שעיר עד
קדש ברנע ויהי בארבעים שנה בעשרי
עשר חדש באחד לחדש דבר משה אל
בני ישראל ככל אשר צוה יהוה אתו אלהם
אחרי הכתו את סיחן מלך האמרי אשר יושב
בחשבון ואת עוג מלך הבשן אשר יושב
בעשתרת באדרעי בעבר הירדן בארץ
מואב הואיל משה באר את התורה הזאת
לאמר יהוה אלהינו דבר אלינו בחרב לאמר
רב לכם שבת בהר הזה פנו וסעו לכם ובאו
הר האמרי ואל כל שכניו בערבה בהר
ובשפלה ובנגב ובחוף הים ארץ הכנעני
והלבנון עד הנהר הגדל נהר פרת ראה
נתתי לפניכם את הארץ באו וירשו את
הארץ אשר נשבע יהוה לאבתיכם לאברהם
ליצחק וליעקב לתת להם ולזרעם אחריהם
ואמר אלכם בעת ההוא לאמר לא אוכל
לבדי שאת אתכם יהוה אלהיכם הרבכם
ואתכם והנכם היום ככוכבי השמים לרב
יהוה אלהי אבותיכם יסף עליכם ככם אלף
פעמים ויברך אתכם כאשר דבר לכם
איכה אשא לבדי טרחכם ומשאכם וריבכם
הבו לכם אנשים חכמים ונבנים וידעים
לשבטיכם ואשימם בראשיכם ותענו אתי
ותאמרו טוב הדבר אשר דברת לעשות
ואקח את ראשי שבטיכם אנשים חכמים
וידעים ואתן אותם ראשים עליכם שרי
אלפים ושרי מאות ושרי חמשים ושרי
עשרות ושטרים לשבטיכם ואצוה את שפטיכם
בעת ההוא לאמר שמע בין אחיכם ושפטתם
צדק בין איש ובין אחיו ובין גרו לא תכירו
פנים במשפט ככטן כגדל תשמעון לא
תגורו מפני איש כי המשפט לאלהים הוא
והדבר אשר יקשה מכם תקרבון אלי ושמעתיו
ואצוה אתכם בעת ההוא את כל הדברים
אשר תעשון ונסע מחרב ונלך את כל
המדבר הגדול והנורא ההוא אשר ראיתם
דרך הר האמרי כאשר צוה יהוה אלהינו
ונבא עד קדש ברנע ואמר אלכם
באתם עד הר האמרי אשר יהוה אלהינו
נתן לנו ראה נתן יהוה אלהיך לפניך את
הארץ עלה רש כאשר דבר יהוה אלהי
אבתיך לך אל תירא ואל תחת ותקרבון
אלי כלכם ותאמרו נשלחה אנשים לפנינו
ויחפרו לנו את הארץ וישבו אתנו דבר
את הדרך אשר נעלה בה ואת הערים
אשר נבא אליהן וישב בעיני הדבר ואקח
מכם שנים עשר אנשים איש אחד לשבט
ויפנו ויעלו ההרה ויבאו עד נחל אשכל
ויגלו אתה ויקחו בידם מפרי הארץ וירדו
אלינו וישבו אתנו דבר ויאמרו טובה הארץ
אשר יהוה אלהינו נתן לנו ולא אבית לעלת
ותמרו את פי יהוה אלהיכם ותרגנו
באהליכם ותאמרו בשנאת יהוה אתנו
הוציאנו מארץ מצרים לתת אתנו ביד האמרי
להשמידנו אנה אנחנו עלים אחינו המסו את
לבבנו לאמר עם גדול ורם ממנו ערים גדלת
ובצורת בשמים וגם בני ענקים ראינו שם